

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εν Ἀθήναις τῇ 9 Δεκεμβρίου 1947

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλον 274

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν, δωρεῶν προικῶν καὶ κερδῶν ἐκ λαχείων νόμων.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει 1) τὸ ὑπὸ στοιχεῖον ΑΣΤ' Ὑπόμνημα τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων «περὶ ἐξουσιοδοτήσεως πρὸς ἐκδόσιν Διαταγμάτων Νομοθετικοῦ χαρακτήρος καὶ περιεχομένου» καὶ 2) τὴν ἐπὶ 1 Δεκεμβρίου 1947 πιστοποίησιν τῆς Βουλῆς, δι' ἧς βεβαιούται τὸ περιεχόμενον τοῦ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κατατεθέντος σχεδίου Ν. Δ)τος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν, δωρεῶν, προικῶν καὶ κερδῶν ἐκ λαχείων νόμων», προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσουμεν :

Κεφάλαιον Α'.

Ἄρθρον 1.

§ 1. Αἱ ἰσχύονσαι διατάξεις τῆς νομοθεσίας περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν, δωρεῶν, προικῶν καὶ κερδῶν ἐκ λαχείων τροποποιεῦνται, συμπληρῶνται κλπ. κατὰ τὰ ἐφεξῆς ἐν τῷ παρόντι Ν. Διατάγματι ὁριζόμενα.

§ 2. Ὅπου ἐν τῷ παρόντι Ν. Δ)τι γίνεται μνεία τοῦ Νόμου 1641 ὡς τοιοῦτος νοεῖται ὁ νόμος 1641 τοῦ ἔτους 1919 «περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν, δωρεῶν, προικῶν καὶ κερδῶν ἐκ λαχείων» ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ μεταγενεστερῶν αὐτοῦ διατάξεων.

Ἄρθρον 2.

§ 1. Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ Νόμου 1641 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«4. Εἰς τὴν κληρονομικὴν μερίδα ἢ κληροδοσίαν συνυπολογίζονται αἱ τοῦ κληρονομούμενου πρὸς τὸν κληρονόμον καὶ κληροδόχον δωρεαὶ κατὰ τὸ ἀρθρον 36, ὡς καὶ ἡ ὑπὲρ τοῦ του συσταθεῖσα προίξ. Αἱ συνυπολογιζόμεναι αὗται δωρεαὶ καὶ προίκες ὑπόκεινται εἰς τὸν ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν καὶ κληροδοσιῶν φόρον. Διὰ τὸν συνυπολογισμὸν τοῦτον αἱ ἐν λόγῳ δωρεαὶ καὶ προίκες ἀποτιμῶνται εἰς δραχμὰς συμφώνως πρὸς τὴν ἀξίαν, ἣν αὗται εἶχον κατὰ τὸν χρόνον τῆς φορολογίας τῶν, προκειμένου δὲ περὶ δωρεῶν καὶ προικῶν συσταθεῖσάντων, πρὸ τῆς ἰσχύος τῶν περὶ φορολογίας τῶν δωρεῶν καὶ προικῶν νόμων, αὗται ἀποτιμῶνται εἰς δραχμὰς συμφώνως πρὸς τὴν ἀξίαν, ἣν εἶχον κατὰ τὴν σύστασιν αὐτῶν».

§ 2. Τὸ ἐδάσιον γ' τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ Νόμου 1641 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«γ') Ἐπὶ μετοχῶν, ὁμολογιῶν, ἰδρυτικῶν καὶ λοιπῶν ἐν γένει τίτλων τῶν ἐμπορικῶν ἐταιρειῶν, δημοσίων χρεωγράφων καὶ ἄλλων τοιαύτης φύσεως ἀξιῶν, ἐφ' ὅσον ἔχουσιν εἰσα-

χθῇ εἰς τὸ Χρηματιστήριον, λαμβάνεται ἡ ἐν τῷ δελτίῳ Χρηματιστηρίου τιμὴ πωλήσεως. Ὡς τοιαύτη τιμὴ πωλήσεως νοεῖται 1) ἡ ἐν τῷ δελτίῳ τοῦ Χρηματιστηρίου τῆς ἡμέρας τῆς φορολογίας, ἢ ἐὰν κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην λόγῳ ἀργίας τὸ Χρηματιστήριον ἦτο κλειστόν, ἡ ἐν τῷ ἀμέσῳ προηγούμενῳ δελτίῳ ἀναγραφομένη τελευταία τιμὴ τοῖς μετρητοῖς, 2) ἐν ἐλλείψει τοιαύτης τιμῆς, ἡ ἐν τῷ ἰδίῳ δελτίῳ τιμὴ προσφοράς, 3) ἐν ἐλλείψει καὶ τοιαύτης τιμῆς, ἡ εἰς τὸ αὐτὸ δελτίον σημειωμένη τιμὴ ζητήσεως καὶ 4) ἐν ἐλλείψει καὶ ταύτης ἡ τιμὴ τῆς προηγούμενης συναλλαγῆς, ἐφ' ὅσον ὅμως ἔλαβε χώραν τοιαύτη συναλλαγή εἰς τινὰ τῶν προηγούμενων τοῦ χρόνου τῆς φορολογίας τριᾶκοντα ἡμερῶν. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν οὐδὲ τοιαύτη συναλλαγή ἔχει λάβει χώραν, δὲν δεσμεύεται ἐκ τοῦ δελτίου τοῦ Χρηματιστηρίου ὁ καθορισμὸς τῆς φορολογητέας ἀξίας τῶν ὡς ἄνω τίτλων, ὅστις δύναται νὰ γίνῃ διὰ παντὸς νομίμου μέσου. Ἐνδεικτικῶς διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην δύναται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν καὶ τυχὸν σημειωθείσα τιμὴ ἐπιμένους τοῦ χρόνου τῆς φορολογίας συναλλαγῆς, ἐν συνεκτιμῇ τῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν τῶν ὑφισταμένων κατὰ τὸν χρόνον τῆς φορολογίας πρὸς τὰς τοιαύτας τοῦ χρόνου τῆς σημειωθείσης συναλλαγῆς».

Ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑποκειμένων εἰς φορολογίαν ὡς ἄνω τίτλων, εἰδικώτερον δὲ διὰ τὴν ἀνωτέρω 4ην περίπτωσιν αὐτῆς ἐὰν ἡ φορολογία ἐμπίπτει εἰς τὸν ἀπὸ τῆς 11 Νοεμβρίου 1944 καὶ ἐντεῦθεν χρόνον, ἐφαρμογὴν ἔχει αὕτη ἐφ' ὅσον ἀπὸ τοῦ χρόνου τούτου ἐσημειώθη ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ συναλλαγή.

§ 3. Ἡ § 2 τοῦ ἀρθροῦ 11 τοῦ Νόμου 1641 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς : «2. Ἐφ' ὅσον ἡ φορολογητέα περιουσία κεῖται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει εἰς τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος ἢ ἐν Αἰγύπτῳ ἢ ἐν Κύπρῳ ἐκπίπτειται μὴ ὑποκείμενον εἰς φόρον ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ 1)4 τῆς ἀξίας τῆς ἐν ταῖς χώραις ταύταις κειμένης περιουσίας».

Ἄρθρον 3.

§ 1. Αἱ παράγραφοι 1—6 τοῦ ἀρθροῦ 13 τοῦ Νόμου 1641 ἀντικαθίστανται διὰ τεσσάρων παραγράφων ἐχουσῶν εἴτω :

«1. Τὸ ὑποκείμενον μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν κατὰ τὰ ἀρθρα 6 ἕως 10 χρόνῶν καὶ βαρῶν καὶ τὴν ἐνέργειαν τῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 11 παρ. 2 καὶ 3 ἐκπτώσεων, ἐφ' ὅσον συντρέχει περίπτωση, καθαρὸν ὑπόλοιπον τῆς κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας, κατανέμεται εἰς τὰ εἰς τοὺς κατωτέρω πίνακας καθοριζόμενα τμήματα (κλιμάκια), δι' ἑκάστον τῶν ὁποίων ὑπολογίζεται πεχωρισμένως ὁ ἀναλογῶν. ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀντιστοιχοῦντος εἰς τὸ κλιμάκιον συντελεστοῦ, φόρος. Οἱ δὲ κατὰ κλιμάκια συντελεσταί, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων ἐξυρρίσκειται ὁ φόρος, ὀρίζονται ὡς ἐξῆς :

α') ἐπὶ κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας περιορισμένης εἰς κατιόντα πρῶτου βαθμοῦ, ἢ σύζυγον τοῦ κληρονομούμενου, εἰ φορολογικοὶ συντελεσταὶ ὀρίζονται ὡς ἐξῆς :

ΠΙΝΑΞ Α'.

Κλιμάκια Δραχ.	Φορολογικοί συντελεστές κατά κλιμάκια	Ποσόν φόρου κατά κλιμάκια	Σύνολον κληρονομικής μερίδος ή κληροδοσίας	Ποσόν φόρου ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς κληρ. μερίδος ή κληροδοσίας
	%	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.
3.000.000	—	—	3.000.000	—
2.000.000	4	80.000	5.000.000	80.000
5.000.000	5	250.000	10.000.000	330.000
10.000.000	6	600.000	20.000.000	930.000
10.000.000	7	700.000	30.000.000	1.630.000
10.000.000	8	800.000	40.000.000	2.430.000
10.000.000	9	900.000	50.000.000	3.330.000
20.000.000	10	2.000.000	70.000.000	5.330.000
20.000.000	11	2.200.000	90.000.000	7.530.000
20.000.000	12	2.400.000	110.000.000	9.930.000
20.000.000	13	2.600.000	130.000.000	12.530.000
20.000.000	14	2.800.000	150.000.000	15.330.000
30.000.000	15	4.500.000	180.000.000	19.830.000
30.000.000	16	4.800.000	210.000.000	24.630.000
30.000.000	17	5.100.000	240.000.000	29.730.000
30.000.000	18	5.400.000	270.000.000	35.130.000
30.000.000	19	5.700.000	300.000.000	40.830.000

β') ἐπὶ κληρονομικῆς μερίδος ή κληροδοσίας περιερχομένης εἰς ἀνίεντα τοῦ κληρονομουμένου οἰουδήποτε βαθμοῦ ή κατιόντα αὐτοῦ δευτέρου καὶ ἐπομένων βαθμῶν, ὁ φόρος ὑπολογίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν συντελεστῶν τοῦ πίνακος Α' πολλαπλασιαζομένων ἐπὶ ἑν καὶ πεντήκοντα ἑκατοστά (1.50).

γ') ἐπὶ κληρονομικῆς μερίδος ή κληροδοσίας περιερχομένης εἰς ἀδελφὸν τοῦ κληρονομουμένου ἀμφιθαλῆ ή ἑτεροθαλῆ, οἱ φορολογικοὶ συντελεσταὶ ὀρίζονται ὡς ἑξῆς :

ΠΙΝΑΞ Β'.

Κλιμάκια Δραχ.	Φορολογικοί συντελεστές κατά κλιμάκια	Ποσόν φόρου κατά κλιμάκια	Σύνολον κληρονομικῆς μερίδος ή κληροδοσίας	Ποσόν φόρου ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς κληρ. μερίδος ή κληροδοσίας
	%	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.
1.000.000	—	—	1.000.000	—
1.000.000	8	80.000	2.000.000	80.000
2.000.000	10	200.000	4.000.000	280.000
4.000.000	12	480.000	8.000.000	760.000
4.000.000	14	560.000	12.000.000	1.320.000
8.000.000	16	1.280.000	20.000.000	2.600.000
10.000.000	18	1.800.000	30.000.000	4.400.000
10.000.000	20	2.000.000	40.000.000	6.400.000
20.000.000	22	4.400.000	60.000.000	10.800.000
20.000.000	24	4.800.000	80.000.000	15.600.000
20.000.000	26	5.200.000	100.000.000	20.800.000
25.000.000	28	7.000.000	125.000.000	27.800.000
25.000.000	30	7.500.000	150.000.000	35.300.000
25.000.000	32	8.000.000	175.000.000	43.300.000
25.000.000	34	8.500.000	200.000.000	51.800.000
50.000.000	36	18.000.000	250.000.000	69.800.000
50.000.000	38	19.000.000	300.000.000	88.800.000

δ') ἐπὶ κληρονομικῆς μερίδος ή κληροδοσίας περιερχομένης εἰς συγγενῆ τοῦ κληρονομουμένου ἐξ αἵματος τρίτου βαθμοῦ ἐκ πλαγίου, ὁ φόρος ὑπολογίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν συντελεστῶν τοῦ πίνακος Β' πολλαπλασιαζομένων ἐπὶ ἑν καὶ πεντήκοντα ἑκατοστά (1.50).

ε') ἐπὶ κληρονομικῆς μερίδος ή κληροδοσίας περιερχομένης εἰς συγγενῆ τοῦ κληρονομουμένου ἐξ αἵματος τετάρτου βαθμοῦ ἐκ πλαγίου οἱ φορολογικοὶ συντελεσταὶ ὀρίζονται ὡς ἑξῆς :

ΠΙΝΑΞ Γ'.

Κλιμάκια Δραχ.	Φορολογικοί συντελεστές κατά κλιμάκια	Ποσόν φόρου κατά κλιμάκια	Σύνολον κληρονομικῆς μερίδος ή κληροδοσίας	Ποσόν φόρου ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς κληρ. μερίδος ή κληροδοσίας
	%	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.
1.000.000	—	—	1.000.000	—
1.000.000	15	140.000	2.000.000	140.000
2.000.000	18	340.000	4.000.000	480.000
4.000.000	21	800.000	8.000.000	1.280.000
4.000.000	24	920.000	12.000.000	2.200.000
8.000.000	27	2.080.000	20.000.000	4.280.000
10.000.000	30	2.900.000	30.000.000	7.180.000
10.000.000	33	3.200.000	40.000.000	10.380.000
20.000.000	36	7.000.000	60.000.000	17.380.000
20.000.000	39	7.600.000	80.000.000	24.980.000
20.000.000	42	8.200.000	100.000.000	33.180.000
25.000.000	45	11.000.000	125.000.000	44.180.000
25.000.000	48	11.750.000	150.000.000	55.930.000
25.000.000	51	12.500.000	175.000.000	68.430.000
25.000.000	54	13.250.000	200.000.000	81.680.000
50.000.000	58	28.000.000	250.000.000	109.680.000
50.000.000	62	30.000.000	300.000.000	139.680.000

στ') Ἐπὶ κληρονομικῆς μερίδος ή κληροδοσίας περιερχομένης εἰς οἰονδήποτε ἄλλον ἐξ αἵματος συγγενῆ ή εἰς ἀγχιστέα τοῦ κληρονομουμένου οἰουδήποτε βαθμοῦ ή εἰς ἐξωτικόν οἱ φορολογικοὶ συντελεσταὶ ὀρίζονται ὡς ἑξῆς :

ΠΙΝΑΞ Δ'.

Κλιμάκια Δραχ.	Φορολογικοί συντελεστές κατά κλιμάκια	Ποσόν φόρου κατά κλιμάκια	Σύνολον κληρονομικῆς μερίδος ή κληροδοσίας	Ποσόν φόρου ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς κληρ. μερίδος ή κληροδοσίας
	%	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.
1.000.000	—	—	1.000.000	—
1.000.000	17	170.000	2.000.000	170.000
2.000.000	20	400.000	4.000.000	570.000
4.000.000	23	920.000	8.000.000	1.490.000
4.000.000	26	1.040.000	12.000.000	2.530.000
8.000.000	29	2.320.000	20.000.000	4.850.000
10.000.000	32	3.200.000	30.000.000	8.050.000
10.000.000	35	3.500.000	40.000.000	11.550.000
20.000.000	38	7.600.000	60.000.000	19.150.000
20.000.000	42	8.400.000	80.000.000	27.550.000
20.000.000	46	9.200.000	100.000.000	36.750.000
25.000.000	50	12.500.000	125.000.000	49.250.000
25.000.000	54	13.500.000	150.000.000	62.750.000
25.000.000	58	14.500.000	175.000.000	77.250.000
25.000.000	62	15.500.000	200.000.000	92.750.000
50.000.000	66	33.000.000	250.000.000	125.750.000
50.000.000	70	35.000.000	300.000.000	160.750.000

2. Ἐπὶ κληρονομικῶν μερίδων καὶ κληροδοσιῶν ὑπερβαίνουσιν τὰ 300.000.000 δραχμῶν, ὁ ἐπὶ τοῦ πέραν τοῦ ποσοῦ τούτου τμήματος τῆς κληρονομικῆς μερίδος καὶ κληροδοσίας φόρος διὰ τοὺς κατὰ τὰ ἐδάφια α' ἕως στ' τῆς προηγούμενης παραγράφου τοῦ παρόντος ἀρθροῦ συγγενεῖς ὀρίζεται :

Εἰς 30 ο)ο διὰ τοὺς κατὰ τὸ ἐδάφιον α' συγγενεῖς

» 40 ο)ο » » » 5 » β' »

» 50 ο)ο » » » » γ' »

» 65 ο)ο » » » » δ' »

» 70 ο)ο » » » » ε' »

» 80 ο)ο » » » » στ' »

3. Οἱ θετοὶ γονεῖς, τὰ θετὰ τέκνα καὶ οἱ θετοὶ ἀδελφοὶ καταβάλλουσι τὸν φόρον, τὸν ὁποῖον ἄνευ τῆς υἰοθεσίας θὰ κατέβαλλον ἀναλόγως τοῦ μετὰ τοῦ κληρονομουμένου βαθμοῦ συγγενείας τῶν.

Ἐξαιρετικῶς ἐὰν ἡ υἰοθεσία ἔλαβε χώραν δέκα πλήρη ἔτη πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ κληρονομηθέντος, ὁ φόρος ὑπολογίζεται μετὰ τοὺς συντελεστὰς τῶν ἐξ αἵματος συγγενῶν τοῦ ἐκ τῆς υἰοθεσίας βαθμοῦ συγγενείας. Ἐὰν δὲ ἡ υἰοθεσία ἔλαβε χώραν ἐν χρόνῳ συμπληροῦντι πενταετίαν μόνον πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ κληρονομηθέντος ὁ φόρος ὑπολογίζεται μετὰ τοὺς συντελεστὰς τῶν ἐξ αἵματος συγγενῶν, τῶν ἀνιόντων μὲν διὰ τὸν ὀφειλόμενον ὑπὸ τῶν θετῶν τέκνων φόρον, τῶν ἀδελφῶν δὲ διὰ τὸν ὀφειλόμενον ὑπὸ τῶν θετῶν γονέων φόρον καὶ τῶν ἐκ πλαγίου συγγενῶν γ' βαθμοῦ διὰ τὸν ὀφειλόμενον ὑπὸ τῶν θετῶν ἀδελφῶν φόρον.

4. Ἐπὶ ἀποποιήσεως ἢ παραιτήσεως ἐκ κληρονομίας ἢ κληροδοσίας, ἢ εἰς πρόσωπα ἡπιώτερον φορολογούμενα περιερχομένη περιουσία ὑπόκειται εἰς τὸν φόρον τῶν παραιτηθέντων ἢ ἀποποιτηθέντων.

Διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ οὕτως ὀφειλόμενου φόρου, συγκρίνεται ὁ φόρος ὃν θὰ κατέβαλλον οἱ παραιτηθέντες ἢ ἀποποιτηθέντες βάσει τῆς ἀξίας τῆς περιουσίας κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὡς πρὸς τούτους φορολογίας καὶ βάσει τῶν τότε ἰσχυόντων φορολογικῶν συντελεστῶν, πρὸς τὸν φόρον τὸν ἀναλογούντα διὰ τοὺς εἰς εὖς περιέρχεται ἢ περιουσία βάσει τῆς συγγενικῆς αὐτῶν σχέσεως πρὸς τὸν κληρονομηθέντα, βάσει τῆς ἐν τῇ τελευταίᾳ τούτῳ χρόνῳ ἀξίας τῆς περιουσίας καὶ βάσει τῶν τῶν κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἰσχυόντων φορολογικῶν συντελεστῶν.

§ 2. Αἱ ἀγορὶ τοῦδε παράγραφοι 7 καὶ 8 τοῦ ἀρθροῦ 13 τοῦ Νόμου 1641 λαμβάνουσιν ἐφεξῆς τοὺς ἀριθμοὺς 5 καὶ 6.

Ἄρθρον 4.

§ 1. Τὸ ἀρθρον 14 τοῦ Νόμου 1641 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«Ἄρθρον 14. Ἐκ τοῦ ὡς ἀνω ὑπολογιζομένου φόρου ἐκπίπτουσι: α) Ὁ κατὰ τὸ ἀρθρον 13 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰ ἀρθρα 36 καὶ 42 ἀναλογῶν εἰς τὴν συνυπολογιζομένην, συμφώνως τῷ ἀρθρῷ 1 παρ. 4 δωρεᾶν ἢ ποικίλα φόρος. Ὡς ἀναλογῶν ἐπὶ τῶν δωρεῶν καὶ ποικίλων τούτων φόρος, προκειμένου μὲν περὶ δωρεῶν καὶ ποικίλων ὧν ἡ φορολογία διέπεται ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν ἰσχυουσῶν καὶ κατὰ τὸν χρόνον τοῦ συνυπολογισμοῦ τῶν, λογίζεται ὁ ἐπὶ τούτων ἀναλογῶν φόρος δημοῦς, προκειμένου δὲ περὶ δωρεῶν ἢ ποικίλων διεπομένων ὑπὸ δημοσίων φορολογικῶν συντελεστῶν, λογίζεται ὁ ἐπιμεριστικῶς ἀναλογῶν εἰς τὴν συνυπολογιζομένην ἀξίαν τῶν φόρος ἐκ τοῦ προκύπτοντος τοιούτου διὰ τοῦ συνυπολογισμοῦ αὐτῶν εἰς τὴν κληρονομικὴν μερίδα ἢ κληροδοσίαν.

β) ὁ ἀποδεξιγμένως καταβληθεὶς ἢ καὶ ἐβιβασθεὶς φόρος ἐν τῇ ἁλλοδαπῇ διὰ τὴν ἐν ταύτῃ κειμένην κινητὴν περιουσίαν, μὲντοι τοῦ ποσῶς ὅμοιος τοῦ διὰ τὴν αὐτὴν περιουσίαν ἀναλογούντος ἐν Ἑλλάδι φόρου, πρὸς ἐξέυρεσιν τοῦ ὁποίου ὁ ἐν Ἑλλάδι ἀναλογῶν εἰς τὸ σύνολον τῆς κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας φόρος μερίζεται ἀναλόγως τῶν δύο (τοῦ ἐν Ἑλλάδι καὶ τοῦ ἐν ἁλλοδαπῇ) μερῶν τῆς περιουσίας. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ ἐκπεστέου τούτου, ὡς πρὸς τὸν ἐν τῇ ἁλλοδαπῇ καταβληθέντα φόρον, ποσῶν, τὰ εἰς αὐτὴν κατεβλήθη ἐν τῇ ἁλλοδαπῇ ὁ φόρος ξένα νομίσματα, μετατρέπονται εἰς δραχμὰς ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐν Ἀθήναις ταῦτε τούτων κατὰ τὸν γόρυν ὅστις, συμφώνως τοῖς ἀρθροῖς 2, 3 καὶ 4, λαμβάνεται ὑπ' ὄψει διὰ τὴν ἐξέυρεσιν τῆς ἀξίας τοῦ δι' αὐτὴν τεβλήθη ἐν τῇ ἁλλοδαπῇ ὁ ἐκπεστέος φόρος, περιουσιακοῦ στοιχείου.

Προκειμένου νὰ γνωστῇ ἑκπῶς ὁ φόρος καταβληθέντος ἐν τῇ ἁλλοδαπῇ ἐπὶ τῶν ἐν παρῶν 2 τοῦ ἀρθροῦ 11 περιουσιῶν, αἰτίους ἀγνοῦνται πρὸς φορολογίαν ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὰ 3) 4 τῆς ἀξίας τῶν, ὡς ἐκπεστέον ποσὸν αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἐν Ἑλλάδι ἀναλογούντος, λαμβάνονται τὰ 3) 4 τοῦ διὰ τὴν περιουσίαν ταύτην καταβληθέντος ἐν τῇ ἁλλοδαπῇ φόρου.

§ 2. Αἱ εἰς τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 7, 8, 9 καὶ 12 τοῦ ἀρθροῦ 17 τοῦ νόμου 1641, ὡς καὶ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 18 καὶ τῶν παραγράφων 3 καὶ 6 τοῦ ἀρθροῦ

39 τοῦ αὐτοῦ νόμου ὁρίζονται μηνιαῖαι προθεσμίαι πρὸς δὴλωσιν, ὁρίζονται ἐφεξῆς τριμηνιαῖαι καὶ ἰσχύουσιν ὡς τοιαῦται καὶ διὰ τὰς μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑποκειμένας εἰς φορολογίαν ὑποθέσεις, ἐφ' ὧν δὲν συνεπληρώθη τριμηνον ἀπὸ τοῦ νόμου τῆς φορολογίας τῶν.

3. Ἡ παράγραφος 10 τοῦ ἀρθροῦ 17 τοῦ νόμου 1641 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«10. Αἱ κατὰ τὰς παραγράφους, 7, 8 καὶ 9 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ προθεσμίαι χωροῦσιν ἐφ' ὅσον παρῆλθον αἱ ὀριζόμεναι διὰ τὴν δὴλωσιν τῶν λοιπῶν ἀντικειμένων τῆς κληρονομίας προθεσμίαι ἢ ὑπολείπεται ἐξ αὐτῶν διάστημα ἔλασσον τῶν τριῶν μηνῶν».

§ 4. Ἡ παράγραφος 13 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ 17 τοῦ νόμου 1641 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«13. Ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ πρὸς δὴλωσιν ὑποχρέου χωρὶς νὰ ἐπιδώσῃ οὗτος δὴλωσιν, ἢ πρὸς δὴλωσιν ὑπολειπομένη προθεσμία παρατείνεται μέχρι συμπληρώσεως χρονικοῦ διαστήματος τριῶν μηνῶν ἀπὸ τοῦ θανάτου αὐτοῦ».

§ 5. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἀρθροῦ 19 τοῦ νόμου 1641 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«3. Δ' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ ἐκδιδόμενης ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ πρὸς δὴλωσιν ὑποχρέου, ὑποβαλλομένη ἐντὸς τῆς πρὸς δὴλωσιν προθεσμίας, δύναται ἐν περιπτώσει ἀνωτέρας βίας ἢ λόγῳ ἄλλης ἀπογρῶντος δεδικαιολογημένης αἰτίας νὰ παραταθῶσιν αἱ κατὰ τὰ ἀρθρα 17 καὶ 18 προθεσμίαι, οἷον ὅπως πέσαν τοῦ τομῆναι ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς πρὸς δὴλωσιν νομίμου προθεσμίας».

§ 6. Εἰς τὸ αὐτὸ ἀρθρον 19 τοῦ νόμου 1641 προστίθεται 4η παράγραφος ἔχουσα οὕτω:

«4. Ἐξαιρετικῶς δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐκδιδόμενης μετὰ γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἀρθροῦ 8 τοῦ νόμου 5420)1932, δύναται ἐν περιπτώσει ἀνωτέρας βίας ἢ ἄλλης ἀπογρῶντος δεδικαιολογημένης αἰτίας νὰ ἐγκριθῇ ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ φορολογουμένου, ὑποβαλλομένη ἔτι καὶ μετὰ τὴν πάροδον τῆς νομίμου πρὸς δὴλωσιν προθεσμίας ἀλλὰ πρὸ τῆς ὑπὸ τοῦ Οἴκου. Ἐφόσον κοινοποιήσεως πρὸς ἐπιβολῆς φόρου, γορήγησις προθεσμίας μέχρις ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς νομίμου».

§ 7. Αἱ διατάξεις τῶν ἀνωτέρω παραγράφων 3 καὶ 4 τοῦ ἀρθροῦ 19 τοῦ νόμου 1641 ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὰς δωρεὰς καὶ ποικίλας, ὅπου, αὐταὶ φορολογοῦνται βάσει δὴλώσεων.

§ 8. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἀρθροῦ 33 τοῦ νόμου 1641 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«1. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δηλώσεων ἢ τῶν κατὰ τὰ ἀρθρα 31 καὶ 32 πράξεων τοῦ Οἴκου, Ἐφόρου ἐν περιπτώσει παραλειπόμενης ἀπαγγελίας τῆς προθεσμίας τοῦ ἀρθροῦ 31 § 3 ἢ, ἐν περιπτώσει ἀσκήσεως προσφυγῆς, ἐσθῆσι τῶν ἀποφάσεων τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 31 Ἐπιτροπῆς, ὁ Οἶκ. Ἐφόρος ἐβιβάζει τὸν προσήκοντα φόρον ἀσκήσας καὶ πρὸς-θετῶν».

§ 9. Τὸ ἀρθρον 34 τοῦ νόμου 1641 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«Ἀρθρον 34. Ὁ φόρος καταβάλλεται ἅμα τῇ λήξει τῆς πρὸς ἐγχείρισιν ἐμπροθέσιου δηλώσεως προθεσμίας».

Ἄρθρον 5.

§ 1. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἀρθροῦ 36 τοῦ νόμου 1641 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«1. Αἱ δωρεῖς κινητῶν καὶ ἀκινήτων πραγμάτων κειμένων, συμφώνως πρὸς τὰ ἐν ἀρθρῷ 1 §§ 1 καὶ 2 δοκίμια ἐν Ἑλλάδι, ὑποβάλλονται εἰς τὸν κατὰ τὸ ἀρθρον 13 §§ 1—3 τοῦ παρόντος νόμου φόρον, ἀναλόγως τῆς ἀξίας τῆς δωρεᾶς καὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς μεταξὺ δωρητοῦ καὶ δωροδόχου συγγενείας.

Διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ἐκ τῆς υἰοθεσίας ἐσθῆσι συννεύσεως, ἀπὸ τοῦ κατὰ τὴν § 3 τοῦ ἀρθροῦ 13 δοκίμιου γόρυν τοῦ θανάτου τοῦ κληρονομηθέντος λαμβάνεται ἐν προκειμένῳ ὁ γόρυν τῆς καταρτίσεως τοῦ περὶ δωρεᾶς συμβολαίου ἢ ὁ γόρυν τῆς ἀγορᾶς κατὰ τὴν § 6 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ παραχωρήσεως τῆς ἐν αὐτῇ περιουσίας».

§ 2. Εἰς τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἀρθροῦ 36 τοῦ νόμου 1641 προστίθεται δεύτερον ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

«Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπίσης φόρον ὑπόκεινται ἀδιαφόρως ποσοὺ καὶ αἱ ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μητρὸς παροχαὶ περιουσίας εἰς τὸ τέκνον εἴτε πρὸς γωριστὴν τοῦτου οἰκονομικὴν ἢ ἐπαγγελματικὴν ἀποκατάστασιν, εἴτε πρὸς χρησιμοποίησιν τῆς παροχῆς ὑπὸ τῆς ὑπὲρ ἧς αὕτη θυγατρὸς διὰ προίκισιν αὐτῆς ἔστω καὶ ἂν κατὰ τὰς διεπούσας τὰς τοιαύτας παροχὰς διατάξεις δὲν θεωροῦνται αὗται ὡς δωρεαί».

Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει ἀφ' ἧς ἰσχυρὸν ὁ Ἀττικὸς Κώδιξ (23 Φεβρουαρίου 1946).

§ 3. Εἰς τὴν παράγραφον 4 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ 36 τοῦ νόμου 1641 προστίθεται ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

«Εἰς τὸν κατὰ τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παρούσης παραγράφου φόρον δὲν ὑπόκεινται τὰ παρ' ἀσφαλιστικῶν Ταμείων ἢ ἀσφαλιστικῶν ὁργανισμῶν καταβαλλόμενα βοηθήματα ἢ ἀποζημιώσεις ἐφ' ἀπαξ ἢ περιοδικῶς, λόγω θανάτου τοῦ ἡσφαλισμένου μέλους, μόνον ἐφ' ὅσον δικαιούχοι εἶναι ἡ χήρα ἢ τὰ τέκνα, ἢ οἱ γονεῖς, ἢ αἱ ἀγαμοὶ ἀδελφαὶ αὐτοῦ, ἢ τ' ἀνήλικα θετὰ τέκνα τοῦτου καὶ ἐφ' ὅσον ἡ υἱοθεσία ἔλαβε χώραν πέντε τοῦλάχιστον ἔτη πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἡσφαλισμένου. Τὰ εἰς ἄλλα πρόσωπα, λόγω θανάτου τοῦ ἡσφαλισμένου, καταβαλλόμενα τοιαῦτα ποσὰ ὑπόκεινται εἰς τὸν ὡς ἄνω φόρον, ἀδιαφόρως τοῦ ἐν τοῖς κανονισμοῖς τῶν ἀνωτέρω Ταμείων ἢ ὀργανισμῶν ἀναφερομένου χαρακτῆρος κτήσεως τοῦ δικαιουμένου ποσοῦ».

Ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται ἐπὶ δημιουργηθέντων δικαιωμάτων λόγω θανάτου τῶν ἡσφαλισμένων μελῶν, ἐπερχομένου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος. Δημιουργηθέντα μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Ν.Δ. δικαιώματα, παρὰ τῶν ὡς ἄνω ὑποκειμένων ἢ μὴ εἰς τὸν φόρον προσώπων, ἀπαλλάσσονται τῆς φορβλογίας ἀποκλειομένης ἐν πάσῃ περιπτώσει τῆς ἐπιστροφῆς τυχὸν καταβληθέντος μέγιστοῦ τοῦδε φόρου.

§ 4. Τὸ ἀρθρον 37 τοῦ νόμου 1641 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«Ἀρθρ. 37—1. Πρὸς ἐξεύρεσιν τοῦ ὀφειλόμενου φόρου συνυπολογίζονται πρὸς τὴν ἤδη καταρτιζομένην δωρεὰν καὶ προγενέστεραι δωρεαὶ τοῦ αὐτοῦ δωρητοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν δωρεοδόχον καὶ αἱ ὑπὸ τοῦ δωρητοῦ συσταθεῖσαι τυχὸν ὑπὲρ τῆς δωρεοδόχου προίκες.

2. Ἐκ τοῦ φόρου δωρεῶν ἐκπίπτουνται α') ὁ κατὰ τὸ ἀρθρον 13 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰ ἀρθρα 14, 36 καὶ 42 ἀναλογῶν εἰς τὰς συνυπολογιζομένας κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ προγενεστερὰς δωρεὰς ἢ προίκας καὶ β') ὁ ἀποθεθεγμένως καταβληθεὶς ἢ καὶ βεβαιωθείς φόρος ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διὰ τὰς αὐτοῖς γενομένας δωρεὰς κινητῶν πρὸς Ἑλληνικὰς ὑπὸχρεώσεις, μέχρι τοῦ ποσοῦ ὅμως τοῦ διὰ τὴν αὐτὴν περιουσίαν ἀναλογούντος ἐν Ἑλλάδι φόρου, ἐφαρμοζομένων κατ' ἀναλογίαν καὶ ἐνταῦθα τῶν διατάξεων τοῦ ἐδαφ. β' τοῦ ἀρθροῦ 14».

§ 5. Τὸ ἀρθρον 38 τοῦ νόμου 1641 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«Ἀρθρον 38—1. Πρὸς ὑπολογισμὸν τοῦ φόρου λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ κατὰ τὰ ἐν ἀρθροῖς 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος νόμου ὀριζόμενα, ἀξία τῶν δωρουμένων πραγμάτων εἰς δραχμὰς κατὰ τὸν χρόνον καθ' ὃν ἐν ἐκάστῃ συγκεκριμένῃ περιπτώσει, φορολογεῖται ἡ δωρεὰ συμφώνως πρὸς τὸ ἀρθρον 39.

2. Ἐκ τῆς ἀξίας ταύτης εἰς δραχμὰς ἐκπίπτουνται:

α) τὰ διὰ τῆς συμβάσεως ἀναλαμβανόμενα ἐδάτια δάρη, πλην τῆς περιπτώσεως τοῦ ἀρθροῦ 36 § 5, καθ' ἣν δὲν ἐκπίπτουνται ταῦτα.

β) Ἐφ' ὅσον ἡ φορολογητέα περιουσία καίττει ἐν ὧρα ἢ ἐν μέρει κατὰ τὸ Ὁθωμανικὸν Κράτος ἢ ἐν Αἰγύπτῳ ἢ ἐν Κίπρῳ, ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ τέτατον (1/4) τῆς ἀξίας τῆς ἐν ταῖς χώραις ταύταις κειμένης περιουσίας καὶ

γ) προκειμένου περὶ δωρεῶν αἰτία θανάτου τὸ ἐν ἀρθρῳ 11 § 3 καθοριζόμενον ποσόν, ἐφ' ὅσον ὅτε δωρητὴς καὶ ὁ δωρεοδόχος εἶναι ἐκ τῶν αὐτοῖς ἀναγραφόμενων προσώπων.

Τὸ ἀπομένον μετὰ τὰς ἀνωτέρω ἐκπτώσεις καθαρὸν ὑπόλοιπον ὑπόκειται εἰς τὸν κατὰ τὸ ἀρθρον 13 §§ 1 καὶ 2 φόρον».

§ 6. Τὸ ἀρθρον 41 τοῦ νόμου 1641 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«Ἀρθρον 41—1. Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ εἰς τὸν Οἶκον. Ἐφορον ἀποστελλομένου κατὰ τὸ ἀρθρον 53 § 1 ἐδαφ. β' ἀντιγράφου

τοῦ περὶ δωρεῶν ἐγγράφου (προκειμένου περὶ φόρου καταβληθέντος κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ συμβολαίου) ἢ τῆς ἐγγχειρισθείσης εἰς τὸν Οἶκον. Ἐφορον δηλώσεως ἢ τῆς ὀριστικῆς πράξεως τοῦ ἢ τῆς ἀποφάσεως τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 31 Ἐπιτροπῆς, ὁ Οἶκον. Ἐφορος βεβαιοῖ τὸν φόρον, ἀρχικὸν καὶ πρόσθετον.

2. Ἡ διάταξις τοῦ ἀρθροῦ 34 ἰσχύει καὶ διὰ τὸν ἐπὶ τῶν δωρεῶν φόρον, ὅπου ὁ φόρος ὀφείλεται βάσει δηλώσεως.

3. Διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ φόρου εὐθύνονται εἰς ὁλόκληρον οἱ εἰς τὴν δήλωσιν ὑπόγραφοι, ἐφαρμοζομένων κατ' ἀναλογίαν καὶ τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 35».

Ἀρθρον 6.

Τὸ ἀρθρον 42 τοῦ νόμου 1641 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«Ἀρθρον 42. 1. Αἱ λόγω προίκοις μεταβιβάσεις περιουσιῶν ὑπερβαίνουσιν τὰ 3. 000. 000 δραχμῶν, ὑπόκεινται διὰ τὸ πέραν τοῦ ποσοῦ τοῦτου μέρος αὐτῶν εἰς τὸν φόρον τῶν δωρεῶν, συμφώνως πρὸς τ' ἀνωτέρω ἐν ἀρθροῖς 36—41 ὀριζόμενα, καὶ νομιζόμενον ἀναλόγως τοῦ ποσοῦ τῆς προίκας καὶ τοῦ μετὰ προικοδότου καὶ τῆς ὑπὲρ ἧς ἡ προίξ βαθμοῦ συγγενείας καὶ ἡλαττωμένου εἰς τὸ ἥμισυ.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἤθελον συσταθῇ ὑπὲρ τῆς γυναικὸς καὶ πρὸς τὸν αὐτὸν προικολήπτην πλείονες τῆς μιᾶς προίκες εἴτε παρὰ τοῦ αὐτοῦ προικοδότου εἴτε παρὰ διαφόρων τοιούτων τὸ μὴ φορολογούμενον ὡς ἄνω ποσὸν τῶν δραχμῶν 3.000.000 ἐκπίπτεται ἐφ' ἀπαξ ἐκ τοῦ συνόλου τῶν διαφόρων προίκων, ἐφ' ὅσον αὗται συνιστῶνται ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ προικοδότου, ἐκ τῆς ὑποκειμένης δ' εἰς μικρότερον φόρον ἐφ' ὅσον τὸ πρόσωπον τοῦ προικοδότου εἶναι διάφορον.

2. Ὁ φόρος τῆς πρὸ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου συνιστωμένης προίκας εἰσπράττεται κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ προικοσυμβόλου συμφώνως τῷ ἀρθρῳ 39 παρ. 1, μὴ λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ἐκ τῆς ἀναβλητικῆς αἰρέσεως τῆς τελέσεως τοῦ γάμου ἐξαοτήσεως αὐτῆς, πλην ἂν ἡ προίξ καὶ ἐξ ἄλλης ἡρηται ἀναβλητικῆς αἰρέσεως, ὅποτε ὁ φόρος εἰσπράττεται κατὰ τὰ ἐν ἀρθρῳ 39 παρ. 3 ὀριζόμενα.

3. Ἡ πρὸς τῆς προικιζομένης ἐξ ἰδίας περιουσίας συνιστωμένη ὑπὲρ αὐτῆς προίξ δὲν ὑπόκειται εἰς φόρον πρὸς τὸν Οἶκον. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἐκ τοῦ ἐλέγχου ὁ Οἶκον. Ἐφορος ἡδυνάμενος εἴη ἡ εἰς προίκα βοηθήματα προοιζία περιήλθιν εἰς τὴν αὐτοπροικιζομένην παρὰ τρίτου ἐκ παραγωγῆσεως ὑποκειμένης εἰς φόρον δωρεῶν, ἐπιβάλλει διὰ πρᾶξις τῶν ἐν ἀναλογίᾳ τῶν ὡς ἄνω δωρεῶν.

4. Προίξ συνιστωμένη παρ' ἀνιόντος δευτέρου καὶ ἐπομένων βαθμῶν ἢ παρ' ἀδελφοῦ τῆς ὑπὲρ ἧς ἡ προίξ, ἐξομοιοῦται διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ φόρου πρὸς ποῖκα συνιστωμένην παρ' ἀνιόντος πρώτου βαθμοῦ. Ἐπὶ συνυπολογισμοῦ δωρεῶν εἰς μεταγενεστέρων τοιαύτην προίκα, ἐκ τοῦ ὀφειλόμενου ἐπὶ τοῦ συνόλου φόρου προίκοις ἐκπίπτεται ὡς ἀναλογῶν εἰς τὴν δωρεὰν φόρος ποσούτων ὡς ἐὰν ἡ συνυπολογιζομένη δωρεὰ φορολογεῖτο ὡς προίξ κατὰ τὴν γένεσιν τοῦ συνυπολογισμοῦ αὐτῆς.

5. Ὅπου ἐκ διατάξεων τοῦ νόμου τὸ δικαίωμα τοῦ ἀνδρὸς ὀρίζεται εἰς τὴν ἐπικρασίαν τῶν προικῶν, δὲν συντρέχει ἐκ τοῦ λόγου τούτου ἀναβολὴ τῆς φορολογίας τῆς φιλῆς κυριότητος ἀλλὰ φορολογεῖται ἀμέσως ἡ κυριότης πλήρης. Ἐὰν ὅμως διὰ τοῦ προικοσυμβολαίου ὡς προίξ συνιστᾶται ἡ φιλὴ κυριότης, ὁ φόρος ὀφείλεται κατὰ τὴν συνένωσιν τῆς ἐπικρασίας εἰς τὴν φιλὴν κυριότητα καὶ ἐπὶ τῆς κατὰ τὸν τελευταίου τοῦτον γρόνον ἀξίας τῆς κυριότητος πλήρους. Ἐπὶ τούτων κατὰ φιλὴν κυριότητα συνιστωμένων προικῶν, ὡς ἀνεβλήθη ἡ ομοιολογία, ἐὰν ἡ συνένωσις τῆς ἐπικρασίας εἰς τὴν φιλὴν κυριότητα ἐπέσγεται μετὰ τὴν λύσιν τοῦ γάμου ἐν τῷ ποσῶν τῆς γυναικὸς ὁ ὀφειλόμενος ὑπὸ ταύτης φόρος προίκοις ὑπολογίζεται ἀνευ τῆς ἐν ποσῶν τῶν 1 μειώσεως τοῦ εἰς τὸ ἥμισυ. Εἰς περίπτωσιν διμῆς καθ' ἣν ἡ συνένωσις τῆς ἐπικρασίας ἐπέσγεται μετὰ τὸν θάνατον τῆς γυναικὸς ἐν τῷ ποσῶν τῶν κληρονομίων αὐτῆς, ὀφείλεται ὑπὸ τούτων φόρος κληρονομίας μόνον, ὑπολογιζόμενος ἐπὶ τῆς κατὰ τὴν συνένωσιν τῆς ἐπικρασίας εἰς τὴν κυριότητα ἀξίας τῆς κυριότητος πλήρους, βάσει τῆς συγγενείας ἐκάστου πρὸς τὸν συστήσαντα τὴν προίκα, ἐκτὸς ἐὰν ὁ φόρος κληρονομίας βάσει τῆς συγγενείας αὐτῶν

πρὸς τὴν γυναῖκα καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς ἐκ τῆς περιουσίας ταύτης κληρονομικῆς μερίδος ἐκάστου εἶνε μεγαλειότερος, ὅποτε ὀφείλεται ὁ φόρος οὗτος. Ἐπὶ τῶν κατὰ τὰ ὡς ἄνω περιπτώσεων, καθ' ὅς ἡ ψιλὴ κυριότης δὲν φορολογεῖται κατὰ τὴν σύστασιν τῆς προικός, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 10 τοῦ ἄρθρου 3 καὶ τῆς παραγράφου 12 τοῦ ἄρθρου 17. Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου περὶ τοῦ τρόπου φορολογίας τῆς ψιλῆς κυριότητος ὅταν ἡ συνένωσις τῆς ἐπικαρπίας ἐπέλθῃ μετὰ τὴν λύσιν τοῦ γάμου ἐν τῷ προσώπῳ τῆς γυναικὸς ἢ τῶν κληρονόμων αὐτῆς, ἐφορμίζονται ἀναλόγως καὶ διὰ πᾶσαν ἄλλην προεπιλεγμένην ὑπὸ τοῦ νόμου περίπτωσιν ἀναβολῆς τῆς φορολογίας ἀντικειμένων τῆς προικός, ὧν ὁ χρόνος τῆς φορολογίας ἐπέρχεται μετὰ τὴν λύσιν τοῦ γάμου, ἐν τῷ προσώπῳ τῆς γυναικὸς ἢ τῶν κληρονόμων αὐτῆς.

6. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἐπέλθῃ λύσις τοῦ γάμου ἐντὸς πενταετίας ἀπὸ τοῦ χρόνου καθ' ὃν ἐφορολογήθη ἡ προίξ, ὀφείλεται συμπληρωματικὸς φόρος προικός ὑπολογιζόμενος ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν προικίων κατὰ τὸν χρόνον καθ' ὃν ἐφορολογήθη ἡ προίξ καὶ ὀριζόμενος εἰς ἴσον μὲν ποσὸν τοῦ κατὰ τὴν ὡς ἄνω παραπάνωσιν 1 ὅρου, εἰς τὰ 4)5 αὐτοῦ, ἐὰν ὁ γάμος ἐλύθη ἐντὸς τοῦ πρώτου ἔτους, εἰς τὰ 3)5 αὐτοῦ, ἐὰν ὁ γάμος ἐλύθη ἐντὸς τοῦ δευτέρου ἔτους, εἰς τὰ 2)5 αὐτοῦ, ἐὰν ἡ λύσις τοῦ γάμου ἐπῆλθεν ἐντὸς τοῦ τετάρτου ἔτους καὶ εἰς τὸ 1)5 αὐτοῦ, ἐὰν ὁ γάμος ἐλύθη ἐντὸς τοῦ πέμπτου ἔτους.

Ὁ φόρος οὗτος βεβαιούται καὶ καταβάλλεται βάσει δηλώσεως ἐγγειοζυμμένης κατὰ περίπτωσιν ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἢ τῶν κληρονόμων αὐτῆς ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς λύσεως τοῦ γάμου.

7. Ἐπὶ ἐναλλαγῆς προικίων, ἐὰν ἡ ἀξία τοῦ ἐναλλασσόμενου εἶναι διάφορος τοῦ εἰς ἐναλλαγὴν παρορισμένου, ὀφείλεται κατὰ τὴν ἐναλλαγὴν φόρος δωρεᾶς ἐπὶ τῆς διαφορᾶς, βάσει τῆς συγγενικῆς σφύσεως τῆς ὑπὲρ ἧς ἡ προίξ καὶ τοῦ πασχόντος ἑτέρου ἀντὶ τοῦ ὀνυχικῆς ἐπιδοθέντος προικίου εἰς ἐναλλαγὴν αὐτοῦ, ὅπου δὲ πρόκειται περὶ ἐναλλαγῆς ἀντικειμένου τῆς ὑπὸ τῆς γυναικὸς συσταθείσης ὑπὲρ αὐτῆς προικός δι' ἄλλου τοῦ ἀνδρός, ὁ ὀφειλόμενος κατὰ τὴν ἐναλλαγὴν φόρος δωρεᾶς ἐπὶ τῆς διαφορᾶς τῆς ἀξίας, ὑπολογίζεται μὲ τοὺς φορολογικοὺς συντελεστὰς τῶν συζύγων.

8. Αἱ παρὰ εὐχῶν καθιδουμάων ἢ σωματείων ἢ συλλόγων συνιστώμεναι ποσῆες ὑπὲρ ἀπτόων ὁφισμῶν, ὑπὲρ θυγατέρων καὶ ἀδελφῶν τῶν ὑπὲρ Πατοίδος πεσόντων, ὑπὲρ ἀπορριπθισμένων ἢ στερηθεισῶν τοῦ ἀδελφοῦ ἐνεκεν πολέμου τοῦ Κ-άτου ἢ Ἑθνικῶν περιπετειῶν, ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου προικός.

*Ἄρθρον 7.

§ 1. Ἡ παρὰ γράφου 1 τοῦ ἄρθρου 43 τοῦ νόμου 1641 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«1. Τὰ ἐκ λαγνισμῶν ἐμολογιῶν καὶ ἐκ λαγνίων κέρδη ἐκ τῶν 1 000 000 καὶ ὡς ὑπὸκειται εἰς ὅσον 90 αἰς ἐπὶ τοῦ ἄνω τοῦ ποσοῦ τούτου μέρους τοῦ κέρδους ἐκάστου, ἐφαρμόζονται τῶν τοιαύτων κερδῶν, ὅπου ἐνδύει εἰδικῶν νόμων ἀπαλλάσσονται τῆς φορολογίας ἢ ὑπόκεινται εἰς μικρότερον φόρον.

Ἐφαρμόζονται τοῦ ὅρου τὸ Διμήσιον καὶ τὰ πᾶσι αὐτὸ ἐφαρμόζονται ἐνδύει εἰδικῶν διατάξεων νομικῶν πόρων, πρὸς δὲ καὶ τὰ Μεταγωγὰ Τραπεζῶν ἢ Τραπεζῶν Προνοίας ἢ Ἀλλοτρίων Στρατιωτικῶν ἢ Πολιτικῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων.

§ 2. Ἡ παρὰ γράφου 6 τοῦ ἄρθρου 44 τοῦ νόμου 1641 καταργεῖται τὴν θέσιν 3) καὶ τῆς καταργουμένης ἢ ἐπικυμένης παρὰ γράφου 7 τοῦ ἰδίου ἄρθρου λαμβάνουσα ἐφεξῆς τὸν αἰοιμὸν παρὰ γράφου 6.

§ 3. Ἡ παρὰ γράφου 5 τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ νόμου 1641 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«5. Ἄν ἐντὸς τοιαύτης ἀπὸ τῆς ἐγγειοζυμίας τῆς ἀνιχνῆς ἐμπροθέσμου ἢ ἐκπροθέσμου δηλώσεως, δικαιολογηθῇ ἡ ὑ-

παρὶς χορῶν καὶ βαρῶν ἐκπεσιῶν κατὰ τὰ ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὀριζόμενα, ἐπιτρέπεται ἡ ἐκπτώσις τούτων καὶ ἀναλόγως ἡ ἐκπτώσις ἢ ἐπιστοσὴ τοῦ ἐπὶ πλέον βεβαιωθέντος ἢ καταβληθέντος φόρου ἐπὶ τῇ πρὸς τὴν Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν αἰτήσιν τοῦ ἐνδιαφερομένου. Κατ' ἐξαίρεσιν παθητικὸν δηλούμενον διὰ συμπληρωματικῆς δηλώσεως ὑποβαλλομένης ἐντὸς τῶν προθεσμιῶν τῶν ἄρθρ. 17, 18 καὶ 19 καὶ ἀποδεικνύμενον νομίμως, ἐκπίπτει ὑπὸ τοῦ Οἰκ. Ἐφόρου καὶ ἐνεργοῦνται τὰ νόμιμα διὰ τὴν ἐκπτώσιν τυχὸν ἐπὶ πλέον βεβαιωθέντος φόρου, μὴ ἀπαιτούμενης πρὸς τούτο τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐγγειοζυμίας τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Διὰ τὴν ἐπιστοσὴν ὅμως τυχὸν ἐπὶ πλέον καταβληθέντος φόρου ἢ ἐπιστοσὴ αὐτῇ χωρεῖ ἐπὶ τῇ αἰτήσιν τοῦ ἐνδιαφερομένου ὑποβαλλομένη πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐντὸς τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου προβλεπομένων προθεσμιῶν ἀπὸ τῆς γενομένης πληρωμῆς.

Κατ' ἐξαίρεσιν ὁσάυτως παθητικὸν τὸ πρῶτον δηλούμενον διὰ συμπληρωματικῆς ἐκπροθέσμου δηλώσεως, δι' ἧς δηλοῦνται νέα περιουσιακὰ στοιχεῖα μὴ περιληφθέντα εἰς προηγούμενας δηλώσεις καὶ ἀποδεικνύμενον νομίμως ἐνπίπτει ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἐκ μόνης ὁμῆς τῆς ἀξίας τῶν διὰ τῆς δηλώσεως τούτης δηλουμένων νέων περιουσιακῶν στοιχείων.

Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου ταύτης ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν μέγροι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐγγειοζυμίας δηλώσεων.

§ 4. Ἡ ἀντὶ τῆς ἐννοίας τῆς παρὰ γράφου 13 τοῦ ἄρθρου 45 εἶναι ὅτι ἡ ὑπὸ ταύτης προβλεπόμενη νέα ἐννοία τοῦ ὅρου ἐπὶ ἀκυρώσεως τῆς δωρεᾶς δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ ἀνακλησέων δωρεῶν ἐπεγομένην συμφωνία τῶν μερῶν, ἀλλὰ μόνον ἐπὶ ἀνακλησέων ἢ ἀκυρώσεων ἐπεγομένην ἔστω προβλεπόμενων ὑπὸ τοῦ νόμου λύσεων καὶ διαπιστωμένων διὰ δικαστικῆς κατ' ἀντιμωλίαν ἀποφάσεως.

Τὰ οὗτα ἰσχύουσιν καὶ ἐπὶ δωρεᾶς αἰτίᾳ θανάτου συμφωνηθείσης ἀμετακλήτου, εἰς ὅσον εἰς τὴν δωρεοδόχον περιέλθῃ ἡ ἀπώλειαν τῶν δωρηθέντων πρὸς τοῦ θανάτου τοῦ δωρητοῦ.

§ 5. Κατ' ἐξαίρεσιν τῶν ὁρισμῶν τῆς παρὰ γράφου 13 τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ νόμου 1641, προνομιούμενον περὶ τῶν κατὰ τὴν δεύτερον ἐδάσιον τῆς παρὰ γράφου 3 τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ νόμου 1641 παρὰ γράφου, εἰς ὅσον αὐταὶ ἐγένοντο πρὸς τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ δὲν ὑπεβλήθησαν εἰς ἀπολογία, ἐν ἐννοίᾳ ὁσάυτως αἰτίων συμφωνία τῶν μερῶν μένει τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἢ ἐν γὰρ ὅσον τοιαύτη ἀντιμωλία ἐντὸς ἐξουσίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, οἱ ἀντιμωλίες οὗτοι λυνῶνται διὰ τὴν φορολογίαν ὡς πρὸς τὴν ἀκύρωσιν τῆς δωρεᾶς.

§ 6. Ἀνὸς κλητὶς δωρεᾶς ἐκ λύσεων ἢ προβλεπόμενων κατὰ τοὺς ὁρισμούς τῆς παρὰ γράφου 13 τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ νόμου 1641 ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ μὴ διαπιστωμένων διὰ δικαστικῆς κατ' ἀντιμωλίαν ἀποφάσεως, ἐπεγομένην συμφωνία τῶν μερῶν ἐντὸς δικαστικῆς ἀπὸ τῆς δωρεᾶς δὲν λυνῶνται διὰ τὴν φορολογίαν τοῦ νόμου 1641, ὡς δωρεᾶς τοῦ νόμου δωρεοδόχον πρὸς τὸν εἰς τὴν ἐννοίαν τῶν τῶν δωρηθέντων ἀνιχνῶν δωρητῶν.

Ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος γενομένων ἀντιμωλιῶν.

*Ἄρθρον 8.

§ 1. Αἱ παρὰ γράφου 4, 5, 6 καὶ 7 τοῦ ἄρθρου 51 τοῦ 1641 νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«4. Εἰς τὰ συνιστώμενα συμβολαιογραφὰ ἐννοία δωρεᾶς ἢ προικός ἢ ἀποδοτικῆς δωρεᾶς, δὲν νὰ ποσοποιᾶται ἀποδεικτικὸν πληρωμῆς τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ὅρου καὶ νὰ γίνηται ἀντὶ τὴν ἐννοίαν τοῦ συμβολαίου καὶ γονολογίας τοῦ ἀποδεικτικοῦ, τοῦ ἐνδύοντος τούτου Ἐννοίας ἢ ἐπιμελητοῦ ἐπιστοσῶν καὶ τοῦ ποσῶ δι' ὃ ἐβελήθη τούτο.

Εἰς τὰ ἐκδιδόμενα ὡς ἄνω ἀποδεικτικὰ πληρωμῆς δέον νὰ ἐννοηθῶνται τὸ ὅσον ἀποδοτικῆς καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ συμβολαιογράφου ἐννοίαν τοῦ ὁποῖου, κατὰ ποσοποιήσιν τοῦ κατὰ τὴν ἀπολογία τὴν ὅσον βέλῃσιν πρὸς τὴν Ἐννοίαν ὑποβλήσιν, ἀπὸ συντηρηθῇ τὸ συμβολαίον, μὴ ἐπιτελούμενης τῆς γονολογίας τοῦ τοιαύτου ἀποδεικτικοῦ πληρωμῆς διὰ σύνταξιν συμβολαίου δωρεᾶς ἢ προικός ἢ ἀποδοτικῆς δωρεᾶς, ἐννοίαν ἄλλου συμβολαιογράφου, ὅν νὰ ποσοποιήσιν ἐπεγομένην ἢ δωρεᾶς μετεβλήσῃ εἰς τὴν ἀντιμωλίαν καὶ εἰς τὴν ἀπώλειαν τοῦ ἀποδεικτικοῦ πληρωμῆς ὑπὸ τῆς ἐκδόσεως τούτου ἐκμετακτῆς ὑπηρεσίας.

5. Εἰς τὰ συντασσόμενα συμβόλαια δωρήσεως ἢ προικὸς δέον νὰ γίνηται μνεία τοῦ τόπου τῆς γεννήσεως τοῦ δωρητοῦ ἢ τοῦ συνιστῶντος τὴν προίκα, πρὸς δὲ τοῦ βαθμοῦ συγγενείας τοῦ δωρητοῦ πρὸς τὸν δωρεοδόχον ἢ τοῦ προικοδότου πρὸς τὴν ὑπὲρ ἧς ἢ προῖξ, μετὰ διακρίσιν ἂν περὶ συγγενείας ἐξ αἵματος ἢ ἐξ ἀγγιστείας ἢ ἐξ υἱοθεσίας πρόκειται καὶ μετὰ προσδιορισμὸν τοῦ γονοῦ τῆς υἱοθεσίας διὰ τὴν τελευταίαν περιπτώσιν. Προσέτι δέον νὰ γίνηται μνεία τῶν παρὰ τοῦ αὐτοῦ δωρητοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν δωρεοδόχον τυχόν προγενεστέρων δωρεῶν ἢ προικῶν καὶ τῆς ἀξίας τούτων, ἐπὶ προικοσυμβολαίων δὲ μνεία τῶν τυχόν προγενεστέρων δωρεῶν τοῦ προικοδότου πρὸς τὴν ὑπὲρ ἧς ἢ προῖξ καὶ τῶν ὑπὲρ αὐτῆς παρ' οἰονδήποτε συσταθεῖσιν τυχόν προγενεστέρων προικῶν.

Ἐπίσης δέον νὰ γίνηται μνεία ὅτι ὁ συμβολαιογράφος ἐζήτησε περὶ τούτων πληροφορίας παρὰ τῶν συμβαλλομένων, ὑπμνήσας εἰς αὐτοὺς τὰς συνεπείας τοῦ ἄρθρου 55 ἐν περιπτώσει ἀνακριθείας τῆς περὶ τούτων δηλώσεώς των.

6. Εἰς τὰ αὐτὰ συμβόλαια δέον νὰ ὁρίζηται ὑπὸ τῶν συμβαλλομένων, ὁποῦδήποτε καὶ ἂν κατοικῶσιν οὗτοι, ἀντίκλητος ἐν τῇ ἐδοῦ τῆς ἀνωδοῖας διὰ τὴν φορολογίαν τῆς δωρεᾶς ἢ προικὸς Οἶκον. Ἐφορίας. Ἐν ἐλλείψει ὁρισμοῦ ἀντικλήτου ἢ ἂν οὗτος ἐν τῇ μετὰ ἐκλείψει χωρὶς νὰ γνωστοποιηθῇ εἰς τὸν Οἶκον. Ἐποῦν ὁ διορισμὸς νέου ἀντικλήτου, ἢ ἂν ὁ ἀντίκλητος δὲν εὐρεθῇ εἰς τὴν ὑπὸ τῶν συμβαλλομένων δηλωθεῖσαν εὐθύνσιν, πᾶσα κοινοποίησις τῶν ἐγγράφων τῶν σχετικῶν μετὰ τὴν φορολογίαν τῶν περὶ τῶν ποδείται δωρεῶν καὶ προικῶν ἐνεργεῖται νομίμως εἰς τὸν συντάξαντα τὸ συμβόλαιον τῆς δωρεᾶς ἢ προικὸς συμβολαιογράφου, ἐν ἐλλείψει δὲ καὶ τούτου ἡ κοινοποίησις ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολ. Δικαιοσύνης.

7. Αἱ διατάξεις τῆς παρὸς παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ἐνεργείας τῶν ἐν αὐτῇ ἀναφερομένων πράξεων, ἐφ' ὅσον αὗται ἀφορῶσι περιουσιακὰ ἀντικείμενα προεληθὺς κατὰ δικαστὴν ἢ προίκα.

§ 2 Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον 51 τοῦ νόμου 1641 πρόκειται 8η παράγραφος ἐννοεῖται οὕτως: «8. Κατὰ τὴν ἐνεργείαν ἀποσπορίσεως ἢ ἀπονομῆς περιουσιακῶν ἀντικειμένων κληρονομίας ἢ δωρεᾶς αἰτία θανάτου κειμένων ἐν τῇ ἡμεδατῇ καὶ ἐν τῇ ἐδοῦ Οἶκον. Ἐπορίας δὲν νὰ παρίσταται καὶ ὁ Οἶκον. Ἐπορίας τοῦ τόπου ἐνθα ἐνεργεῖται ἡ ἀποσπορίσις ἢ ἀπονομή, ἢ ὁ ὑπὸ τούτου ὁρίζομενος Οἶκον. ὁ ἄλλος. Πᾶς τούτο ὑποχρεοῦνται οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἢ αἱ ὄναι ἢ συμβολαιογράφοι, οὔτως ἂν ἐνεργήσωσι τὴν ἀποσπορίσιν ἢ ἀπονομήν ὅπως πρὸ πάσης ἐνεργείας τοιούτων πράξεων, γνωστοποιήσωσιν εἰς τὸν Οἶκον. Ἐπορίας τὸν τόπον, τὴν ἡμέραν καὶ ὅταν τῆς ἐνεργείας αὐτῶν. Ἡ μετὰ τὴν τοιαύτην γνωστοποίησιν ἢ παράστασις τοῦ Οἶκον. Ἐπορίας, δὲν καλύψει τὴν ἐνεργείαν τῆς ἀποσπορίσεως ἢ ἀπονομῆς, εἰς τὴν σχετικὴν δυνάμει περὶ τούτων ἐνθῆσιν δέον ὁποῦν τῆς νὰ γίνηται μνεία τῆς ἡμέρας τῆς ἐνεργείας αὐτῶν καὶ νὰ ποσολογῶνται τὴν ἀποδοτικὴν τῆς γενομένης πρὸς τὸν Οἶκον. Ἐπορίας γνωστοποιήσεως.

Ἡ ἐνεργεία ἀποσπορίσεως ἢ ἀπονομῆς ἀνεῖν ποσολογούμενη εἰδοποιήτως τοῦ Οἶκον. Ἐπορίας πᾶς παράστασις εἰσπύσιν κατὰ τῶν ἐνεργούντων ταύτας τὰς ἐν § 1 τοῦ ἄρθρου 57 ποινῶν.

Ἄρθρον 9.

§ 1. Τὸ ἄρθρον 54 τοῦ νόμου 1641 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἄρθρον 54—1. Οἱ ἐκποσθεῖς κατὰ τὴν ἐδοῦ 29 δηλωθέντες ὑπάρχοντες καὶ εἰς πρόσθετον φόρον ὁρίζομενος εἰς 1 ο) ο) ἐπὶ τοῦ κατὰ τὴν δηλωθεῖσαν ἀποδοτικῆς ἀξίας ἀντικειμένου ἐντὸς τοῦ πρώτου μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς πᾶς ἐνεργείας ἐπιποσθεῖται δηλώσεως προθεσμίας, εἰς 2 ο) ο) ἂν ἡ δηλώσις ἐγγειρίζεται ἐντὸς τοῦ δευτέρου μηνὸς

» 4 ο) ο) » » » » τρίτου »
 » 8 ο) ο) » » » » τετάρτου »
 » 12 ο) ο) » » » » πέμπτου »
 » 16 ο) ο) » » » » ἑκτοῦ »

» 14 ο) ο) » » » » ἐξδόμου »
 » 17 ο) ο) » » » » ὀγδόου »
 » 21 ο) ο) » » » » ἐνάτου »
 » 25 ο) ο) » » » » μετὰ τὴν ἀπόδοτον τοῦ ἐνότου μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς πρὸς δηλώσιν προθεσμίας.

2. Διὰ τὰς μὴ δηλωθείσας κληρονομίας, κληροδοσίας, δωρεάς, προίκας ἢ ἀντικείμενα αὐτῶν ἢ κέρδη λαχείων, ἐπιβάλλεται πρόσθετος φόρος ἴσος πρὸς τὸν ἀρχικόν, μὴ δυνάμενος ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ ὑπερβῇ τὸ ἐν τέταρτον τῆς ἀξίας τῶν μὴ δηλωθέντων ἀντικειμένων.

3. Ὁ πρόσθετος φόρος τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐπιβάλλεται καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν σύμβασις περὶ δωρεᾶς ἐξακριβήθη εἰκονικῶς διὰ τοῦ συμβολαίου ὡς σύμβασις μεταβιβάσεως ἐπ' ἀνταλλάγματι καὶ ὑπολογίζεται ἐπὶ τῆς διαφορᾶς τοῦ φόρου ὃν ἐκ τῆς τοιαύτης εἰκονικότητος θὰ ἐξημιούτο τὸ Δημόσιον.

4. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἐν τῇ δηλώσει ἢ τῇ συμβολαίῳ ἀνακριθῶς προσδιορίσθη ἡ ἀξία τῶν εἰς φόρον ὑποκειμένων ἀντικειμένων ἢ ἔλαβε χώραν ἄλλη ἀνακριθεία ἢ παρερμηνεία τοῦ παρόντος νόμου συνεπάγουσα μείωσιν τοῦ πράγματος ὀφειλομένου φόρου ἢ ἐντελῇ ἀπὸ τούτου ἀπαλλαγῇ, ἐπιβάλλεται πρόσθετος φόρος ἴσος πρὸς τὸ ἥμισυ μὲν τοῦ φόρου, τὴν πληρωμὴν τοῦ ὁποῦ θὰ διέφευγε διὰ τῆς ἀνακριθείας ὁ ὑπόχρεως, ἴσος δὲ πρὸς τὸ ἐν τέταρτον τοῦ λόγῳ παρερμηνείας ὀφειλομένου βάσει τῆς δηλώσεως ἢ τοῦ συμβολαίου, φόρου.

Ὁ πρόσθετος οὗτος φόρος τῆς παρερμηνείας ἐπιβάλλεται ἀνεξαργήτως τοῦ ἐκ τοῦ ἐλέγχου τυχόν ποδύπτοντος ὡς ὀφειλομένου προσθέτου φόρου λόγῳ ἀνακριθείων ἢ παραλείψεων.

5. Δὲν θεωρεῖται ἀνακριθεία τῆς δηλώσεως ἢ τοῦ συμβολαίου καὶ δὲν ἐπιβάλλεται πρόσθετος φόρος λόγῳ ἀνακριθείας, ὅταν ἡ διαφορὰ μετὰ τῆς δηλωθείσης ἀξίας ὀλοκλήρου τῆς κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας ἢ τῆς δωρεᾶς ἢ προικὸς, δὲν εἶναι μεγαλύτερα τῶν 25 ο) ο) τῆς ὀριστικῶς καθορισθείσης ἀξίας αὐτῶν.

6. Ὁ κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφο 4 ποδθετος φόρος ἐπὶ ἀνακριθείων τῆς δηλώσεως ἢ τοῦ συμβολαίου ὡς πρὸς τὴν ἀξίαν τῆς εἰς φόρον ὑποκειμένης περιουσίας, δὲν δύναται ἐν πότῃ περὶ τῆς νὰ εἶναι ἀνώτερος τοῦ ἐνὸς τετάρτου τῆς ἐπὶ πλεόν ἐξευρεθείσης ὡς φορολογητέας διαφορᾶς.

7. Οἱ συμπληρωματικῶς κατὰ τὸ ἄρθρον 28 δηλώνοντες ὡς καὶ οἱ μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 30 § 1 καὶ 32 § 1 εἰδοποιήσεων τοῦ Οἶκον. Ἐφόρου ἐγγειρίζοντες τὰς κατὰ τὰ ἄρθρα 30 § 2 καὶ 32 § 2 δηλώσεις, ὑπόκεινται εἰς εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ κατὰ τὰς παραγρ. 2 καὶ 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὀφειλομένου κατὰ περίπτωσιν προσθέτου φόρου, ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον ὀφείλεται τοιοῦτος.

8. Οἱ μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς εἰδοποιήσεως τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 32 ἐγγειρίζοντες δηλώσιν κατὰ τὴν παρ. 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, ὑπόκεινται, ἐν περιπτώσει ἀνακριθείας ἢ παρερμηνείας τῆς δηλώσεως ταύτης, εἰς τὸν πρόσθετον φόρον τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν ἀνωτέρω παρ. 7, ἐπὶ ἐγγειρίσεως δὲ συμπληρωματικῆς δηλώσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 30 παρ. 2, δι' ἧς γίνεται ἐν μέρει δεκτὴ ἡ εἰδοποίησις τοῦ Οἶκον. Ἐφόρου, διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ προσθέτου φόρου ἐν τῇ ἐπιτελῇ αὐτοῦ διὰ τῆς πρὸς τῆς τοῦ Οἶκον. Ἐφόρου, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ ἀρχικῶς δηλωθεῖσα καθαρὰ φορολογητέα ἀξία τῆς κληρονομικῆς μερίδος, κληροδοσίας, δωρεᾶς ἢ προικὸς καὶ οὐχὶ ἡ συμπληρωματικῶς δηλωθεῖσα τοιαύτη.

9. Οἱ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον πρόσθετοι φόροι ἐπιβάλλονται μὴ ἐξεταζομένης τῆς ὑπάρξεως ἢ μὴ δόλου ἢ ἀμελείας τοῦ φορολογουμένου.

10. Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 18 νόμιμοι ἀντιπρόσωποι τῶν ὑποχρέων εἰς φόρον κληρονομίας κληροδοσίας ἢ δωρεᾶς καὶ οἱ κηδεμόνες τῆς κληρονομίας εὐθύνονται προσωπικῶς διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν προσθέτων φόρων μὴ δικαιούμενοι εἰς ἀναγωγὴν.

11. Ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου φόρος μετὰ

των κατὰ τὰς ἀνωτέρω παραγράφους 2 ἕως 8 προσθέτων καὶ τῶν συμβεβαζομένων αὐτοῖς προσαυξήσεων ὑπὲρ τρίτων δὲν δύνανται ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ εἶναι ἀνώτερος τῶν 90 ο) τῆς φορολογητέας ἀξίας τῆς κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας ἢ δωρεᾶς ἢ προικὸς, ὅπου δὲ τὸ ποστὸν τοῦ φόρου μετὰ τῶν προσθέτων καὶ προσαυξήσεων ὑπερβαίνει τὸ ὅριον τοῦτο, ἐνεργεῖται μέχρις αὐτοῦ σύμμετρος μείωσις τῶν ἐπὶ πλέον καθ' ἑκάστην ποσῶν».

§ 2. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ὑποθέσεων γεννηθειῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Ν. Δ. ἐφ' ὅσον μετ' αὐτὴν ἐγχειρίζεται ἡ δῆλωσις ἢ ἐκδίδεται ἢ πράξις τοῦ Οἴκ. Ἐφόρου ἢ, ἐπὶ ἀσχυμένων ἐνδίκων μέσων, ἐφ' ὅσον ἐκδίδεται ἡ ἀπόφασις τοῦ φορολ. δικαστηρίου μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 10.

§ 1. Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 55 τοῦ νόμου 1641 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«4. Ἡ κατὰ τὰς ἀνωτέρω παραγράφους ποινὴ ἐπιβάλλεται καὶ εἰς τοὺς κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ περὶ δωρεᾶς ἢ προικὸς συμβεβληίου ψευδῶς δηλοῦντας τὸν βαθμὸν συγγενείας ἢ τὸν τόπον γεννήσεως τοῦ δωρητοῦ ἢ προικοδοτοῦ, ὡς καὶ εἰς τοὺς κατὰ τὴν σύνταξιν τῶν αὐτῶν συμβολαίων, ἢ κατὰ τὴν ἐγχείρισιν τῶν περὶ τούτων δηλώσεων, παρασιωπῶντας προγενεστέρας δωρεᾶς ἢ προίκας».

§ 2. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 59 τοῦ νόμου 1641 λαμβάνουσιν ἀριθμὸν παραγράφου 1, προστίθεται δὲ εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον δευτέρα παράγραφος ἔχουσα οὕτω :

«2. Τὰ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 46, 47, 48, 49 καὶ 51 ἐκδιδόμενα πιστοποιητικὰ τοῦ ἱεροδίου Οἴκου. Ἐφόρου καὶ Γαμίου, δὲν δύνανται νὰ χρησιμευθῶσι διὰ τὴν ἐνέργειαν πράξεων περὶ ὧν τὰ ἄρθρα ταῦτα, ἐν φέρει χρόνολογίαν ἐκδόσεως τῶν προγενεστέρων ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἡμέρας κα)' ἣν γίνεται χρησιμοποίησις αὐτῶν. Οἱ μετὰ τὴν πάροδον ἔτους ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῶν δεχόμενοι ταῦτα πιστοποιητικὰ διὰ τὰς εἰς τὰ ἄρθρα ταῦτα πράξεις, ὑπόκεινται εἰς πρόστιμον τοῦλάχιστον δραχμῶν 100.000, δυνάμενον τοῦτου ν' αὐξήσῃ μέχρι τοῦ τριπλασίου τοῦ φόρου, ἐὰν κατὰ περίπτωσιν ὀφείλεται τοιοῦτος».

§ 3. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 60 τοῦ νόμου 1641 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«3. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον Ἐπιτροπή, ἐδρεύουσα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἀποτελεῖται :

α) ἐκ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ Ἀμέσων Φόρων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του, ὡς Προέδρου.

β) ἐκ τοῦ Δ) τοῦ τῆς Ἑγγείου Φορολογίας καὶ Φορολογίας Κεφαλαίου τῆς Γενικῆς Δ)σεως Ἀμέσων Φόρων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του καὶ

γ) ἐκ τοῦ Τμηματάρχου τῆς Φορολογίας Κληρονομιῶν τῆς Δ)σεως Ἑγγείου Φορολογίας καὶ Φορολογίας Κεφαλαίου τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του.

Χρέη Γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκτελεῖ εἰς τῶν ὑπαλλήλων τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Ἀμέσων Φόρων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν ὁρίζομενος ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς».

§ 4. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 68 τοῦ νόμου 1641 αἱ καὶ

θεορίζουσαι τὰ τῆς ἐπιβολῆς τελῶν ἐπὶ τῶν ἐν αὐτῷ διαλαμβανομένων κληρονομικῶν μερίδων, κληροδοσιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν καταργοῦνται, ἀντικαθίσταται δὲ τὸ ἄρθρον τοῦτο ὡς ἑξῆς :

«Ἄρθρον 68—1. Ὅπου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου συντρέχει νόμιμος περίπτωσις ἀναβολῆς τῆς φορολογίας λόγῳ διαιρέσεως τῆς ἐπικαρπίας ἀπὸ τῆς κυριότητος, ἢ λόγῳ αἰρέσεως, ἐπιδίξις κλπ., ὁ φόρος ὑπολογίζεται βάσει τῶν διατάξεων τῶν ἰσχυρῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς φορολογίας.

2. Ὅπου γίνεται μεία χρόνου φορολογίας τῶν ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου διεπομένων ὑποθέσεων, ὡς τοιοῦτος χρόνος φορολογίας αὐτῶν λογίζεται ὁ χρόνος τῆς ἐπαγωγῆς ἐπὶ κληρονομιῶν ἢ κληροδοσιῶν, ἢ ὁ χρόνος τῆς

συστάσεως ἐπὶ δωρεῶν καὶ προικῶν, ἢ ὁ χρόνος τῆς λήξεως τῆς ἀναβολῆς τῆς φορολογίας, ὅπου συντρέχει προβλεπομένη ὑπὸ τοῦ νόμου τοιαύτη περίπτωσις ἀναβολῆς τῆς φορολογίας.

3. Ἐπὶ ὑποθέσεων τοῦ παρόντος νόμου ἐὰν μεταξὺ τῶν περιουσιακῶν αὐτῶν στοιχείων περιλαμβάνωνται καὶ τοιαῦτα δι' ἃ ἀναβάλλεται ἡ φορολογία καὶ ὁ χρόνος τῆς φορολογίας τούτων ἐμπίπτει ὑπὸ καθεστῶς διαφορῶν φορολογικῶν συντελεστῶν ἀπὸ τῶν ἰσχύοντες κατὰ τὸν χρόνον τῆς φορολογίας τῶν λοιπῶν περιουσιακῶν ἀντικειμένων, ὁ κατὰ τὴν λήξιν τῆς ἀναβολῆς τῆς φορολογίας τῶν περιουσιακῶν στοιχείων ἀναλογῶν ἐπὶ τούτων φόρος ἐξευρίσκεται α') δι' ὑπολογισμοῦ τοῦ φόρου ἐφ' ὅλης τῆς φορολογητέας κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας ἢ δωρεᾶς ἢ προικὸς μετὰ τοὺς φορολογικοὺς συντελεστὰς τῆς λήξεως τῆς ἀναβολῆς τῆς φορολογίας καὶ β) εἰς τῆς ἀξίας ἣν ἑκάστην περιουσιακὸν στοιχεῖον εἶχε κατὰ τὸν χρόνον τῆς φορολογίας τοῦ καὶ β') δι' ἐπιμερισμοῦ τοῦ οὕτως ἐξευρισκομένου φόρου μεταξὺ τῆς ἀξίας τῶν μερῶν τῆς κατὰ διαφορῶν χρόνους φορολογητέας περιουσίας.

4. Ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου φόρος δὲν προσαυξάνεται μετὰ ποσοστὰ ὑπὲρ ἀναγκ. θανείων».

§ 5. Ἡ παράγραφος 5 τοῦ ἄρθρου 70 τοῦ νόμου 1641 καταργεῖται, τὴν θέσιν δ' αὐτῆς λαμβάνει ἡ τελευταία παράγραφος τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τροποποιουμένη ὡς ἑξῆς :

«5. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 69 κρατεῦσιν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἀπολύτως».

§ 6. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 71 τοῦ νόμου 1641 λαμβάνουσιν ἀριθμὸν παραγράφου 1, προστίθεται δ' εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον τρεῖς ἑτεροὶ παράγραφοι, ἔχουσαι οὕτω :

«2. Ἡ κατάργησις τῶν νόμων τούτων ἀφορᾷ μόνον τὰς ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ παρόντος νόμου ἐπαχθείσας κληρονομίας ἢ κληροδοσίας ἢ συσταθείσας δωρεᾶς ἢ προίκας, ἐξακολουθοῦσι δ' οὖτοι ἰσχύοντες διὰ τὰς προγενεστέρως ἐπαχθείσας κληρονομίας ἢ κληροδοσίας ἢ συσταθείσας δωρεᾶς ἢ προίκας.

3. Ὑποθέσεις κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν ἢ περιουσιακὰ στοιχεῖα τούτων, ὧν βᾶται ἡν πρὸ τοῦ παρόντος νόμου ἰσχυουσῶν διατάξεων ἀνεβάλλετο ἡ φορολογία, ἐὰν ὁ χρόνος τῆς φορολογίας τούτων ἐμπίπτῃ ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, διέπονται ὡς πρὸς τὸν καθορισμὸν τῆς ἀξίας, τὸν τοῦτον ὑπολογισμοῦ τοῦ φόρου κλπ. ὑπὸ τῶν ἰσχυουσῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς φορολογίας αὐτῶν διατάξεων.

4. Ἡ ἀληθὲς ἔννοια τῶν πρὸ τοῦ παρόντος νόμου ἰσχυουσῶν διατάξεων, εἶναι ὅτι πρὸς τὴν ἐπικαρπίαν ἐξομοιοῦνται διὰ τὴν φορολογίαν ἡ χρεῖσις καὶ ἡ οἰκτρικὴ».

§ 7. Ἡ ἀληθὲς ἔννοια τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ νόμου 1641 καὶ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου 5420)1932 εἶναι ὅτι ὅπου κατ' ἐφαρμογὴν αὐτῶν ἀναβάλλεται ἡ φορολογία, ὁ φόρος ὑπολογίζεται ἐπὶ τῆς κατὰ τὸν χρόνον τῆς λήξεως τῆς ἀναβολῆς τῆς φορολογίας, ἀξίας τῶν περιουσιακῶν ἀντικειμένων.

§ 8. Αἱ τροποποιούμεναι διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος Ν. Δ. διατάξεις τῆς § 4 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ νόμου 1641 αἱ διέπουσιν τὰ τῆς φορολογίας τῶν εἰς οὗς περὶέρχεται ἡ περιουσία λόγῳ ἀποποιήσεως ἢ παραιτήσεως τῶν κληρονομιῶν ἢ κληροδοχῶν, ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ἀπὸ 11 Νοεμβρίου 1944 καὶ ἐνεῦθεν ἀποποιήσεων ἀδιαφόρως τοῦ πρὸ τοῦ χρόνου τούτου θανάτου τοῦ κληρονομούμενου, ἢ δὲ προθεσμία πρὸς δῆλωσιν διὰ τὰς περιπτώσεις ταύτας ὁρίζεται ἑξάμηνος ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ὅπου ἔχει λήξει ἢ ὑπολείπεται διάστημα ἑλαττον τοῦ ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς ἀποποιήσεως.

§ 9. Ὁ ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1941 μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1946 χρόνος θεωρεῖται ὡς χρόνος ἀναστολῆς τῶν προθεσμιῶν τῶν ἄρθρων 45, 65 καὶ 66 τοῦ νόμου 1641 καὶ τῆς περὶ τῆς ἢ παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου 5420)1932 προθεσμίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β.

Ἄρθρον 11.

§ 1. Τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου 350)1943, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Ἄρθρον 6. Διὰ τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 3 καὶ 39 τοῦ νόμου 1641 φορολογίαν τοῦ ἐπικαρπῶ. τοῦ καὶ τοῦ κατὰ τὴν διάταξιν τῆς παραγράφου 7 τοῦ ἄρθρου

4 του αὐτοῦ νόμου 1641 ἐξομοιούμενου πρὸς ἐπικαρπωτήν, ὡς ἀξία τῆς πλήρους κυριότητος τῶν κατ' ἐπικαρπίαν περιερχομένων αὐτῷ περιουσιακῶν στοιχείων λαμβάνεται :

α) ἐπὶ ἀκινήτων τὸ τριακονταπλάσιον τῆς ἐτήσιας καθαρᾶς προσόδου αὐτῶν, ἐξευρισκομένης κατὰ τὰ ἐν ἐδαφίῳ α' τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ νόμου 1641 ὀριζόμενα, ὅπερ ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερον τῆς ἀγοραίας ἀξίας τῶν, οὐδὲ κατώτερον τῶν 5)10 αὐτῆς.

β) ἐπὶ μετοχῶν, ὁμολογιῶν, ἰδρυτικῶν καὶ λοιπῶν ἐν γένει τίτλων τῶν ἐμπορικῶν ἐταιρειῶν, δημοσίων χρεωγράφων καὶ ἄλλων τοιαύτης φύσεως ἀξιών, τὸ εἰκοσάπλάσιον τῆς ἐτήσιας καθαρᾶς προσόδου αὐτῶν, ὅτι ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερον τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφίου γ' τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ νόμου 1641 ἀγοραίας ἀξίας τῶν, οὐδὲ κατώτερον τῶν 5)10 αὐτῆς καὶ

γ) ἐπὶ μετρητῶν, ἐπὶ ἀπαιτήσεων, ἐπὶ περιουσιακῶν στοιχείων εἰς ξένον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα καὶ ἐπὶ πάσης φύσεως κινητῶν ἐν γένει πραγμάτων, τὸ χρηματικὸν ποσὸν τῶν μετρητῶν, τὸ ποσὸν τῶν ἀπαιτήσεων καὶ ἡ κατὰ τὸν χρόνον, κατ' ὃν ὑπὸκειται εἰς φορολογίαν ἡ ἐπικαρπία, ἀξία τῶν εἰς ξένον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα περιουσιακῶν στοιχείων ὡς καὶ τῶν πάσης φύσεως κινητῶν ἐν γένει πραγμάτων».

§ 2. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἀρθροῦ 17 τοῦ νόμου 350)1943 ἀντικαθίσταται ἀπ' ἧς ἰσχυρὸν ὡς ἐξῆς :

«2. Διαρκούσης τῆς γενικῆς ἐμπολέμου περιόδου καὶ ἐπὶ πενταετίαν ἀπὸ τῆς λήξεως αὐτῆς, ὁ κατὰ τὸ ἐδαφίον α' τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ νόμου 1641 προσδιορισμὸς τῆς ἀξίας ἀκινήτων, ἥτις ἐν ταῖς δηλώσεσιν ὀρίζεται βάσει τῶν ἐν τῷ ἐδαφίῳ τούτῳ διαλαμβανομένων στοιχείων, δύναται, ἐν ἀμφοτερότερον ὑπὸ τοῦ Οἴκου. Ἐφόρῳ τῆς οὕτω δηλουμένης ἀξίας, νὰ ἐνεργῇται καὶ ἀνευ τῆς ἐν ἀρθρῷ 27 τοῦ αὐτοῦ νόμου 1641 ἐπιβαλλομένης πραγματογνωμοσύνης διὰ παντὸς νομίμου μέσου».

§ 3. Ἡ διὰ τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἀρθροῦ 53 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1093)1938 «περὶ δημοσιογραφικῶν ὁργανώσεων» ὁρισθεῖσα εἰδικὴ εἴσφορὰ τοῦ προϊόντος ἐκάστης κληρώσεως τοῦ Ἀρχείου Ἐνώσεως Συντακτικῶν ἡμερησίων Ἐφημερίδων Ἀθηνῶν, αὐξάνεται ἐπὶ ἐκάστης ἐφεξῆς κληρώσεως εἰς τὸ ἐκατονταπλάσιον τῆς ὡς ἄνω ὁρισθείσης. Ἡ εἴσφορὰ αὕτη εἰσάγεται ὡς ἔσοδον τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 43 τοῦ νόμου 1641 φορολογίας καὶ καταβάλλεται ὑπὸ τῆς ἀνωτέρω Ἐνώσεως ἐντὸς μῆνός ἀπὸ τῆς κληρώσεως διὰ δηλώσεως ἐγγειοκρομένης εἰς τὸν Οἶκον. Ἐσοφον Ζ' Ἀθηνῶν, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῶν παραγρ. 3 καὶ 4 τοῦ ἀρθροῦ 43 τοῦ νόμου 1641.

§ 4. Ὅπου εἰς διατάξεις τῆς νομοθεσίας περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν, ἐκδοθείσας ἀπὸ τῆς 28 Ὀκτωβρίου 1940 καὶ ἐντεῦθεν γίνεται μεία πολεμικῆς περιόδου, ἡ γενικῆς ἐμπολέμου περιόδου ἡ διαρκείας τῆς ἐμπολέμου καταστάσεως ἡ τοῦ συμμαχικοῦ ἀγῶνος, ὡς γινώσκοντες λήξεως αὐτῶν λογίζεται τὸ κατὰ τὸν Α. Ν. 510)1945 μεσονύκτιον τῆς 15 πρὸς 16 Αὐγούστου 1945.

§ 5. Ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ ἀρθροῦ 8 τοῦ νόμου 5420)1932 ἐν τῷ καθορισμῷ τῶν εἰς τὴν ἀρμοδιότητά της ἀναγομένων πρὸς ἐκπτώσιν ἐκ τοῦ ἐνεργητικοῦ τῆς κληρονομίας χρεῶν τοῦ κληρονομούμενου, ὅπου ταῦτα ἐξωφλήθησαν ἢ κατέστησαν βέβαια καὶ ἐκκαθαρισμένα μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ, δύναται νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰς νομισματικὰς ἢ γενικὰς οἰκονομικὰς συνθήκας βάσει τῶν ὁποίων καθωρίσθη ἡ κατὰ τὸν χρόνον τῆς φορολογίας ἀξία τῶν περιουσιακῶν ἀντικειμένων τοῦ ἐνεργητικοῦ, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς νομισματικὰς ἢ οἰκονομικὰς συνθήκας τὰς ὑφισταμένας κατὰ τὸν χρόνον καθ' ὃν ἐξωφλήθησαν τὰ γινώσκοντες ἢ κατέστησαν ταῦτα βέβαια καὶ ἐκκαθαρισμένα καὶ νὰ καθορίσῃ ἀναλόγως τὸ ἐκπεστέον ποσὸν εἰς τὸ ὅκεοσιον τοῦ χρέους ἢ εἰς ἡλαιτωμένον ποσὸν αὐτοῦ. Αἱ διατάξεις αὗται ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὰς ὀφειλὰς τοῦ κληρονομούμενου ἐκ φόρων, ὧν ἡ βεβαίωσις κατέστη τελεσίδικος καὶ ἀμετάκλητος μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ.

Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου ταύτης ἐφαρμόζονται καὶ

διὰ τὰ ἐπὶ δωρεῶν καὶ προικῶν χρέη, τ' ἀναλαμβανόμενα διὰ συμβάσεως καὶ μὴ βέβαια κατὰ τὴν κατάρισιν αὐτῶν, ἡ ἰσχὺς δ' αὐτῶν ἀνατρέχει καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑποκειμένων εἰς φορολογίαν κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν.

§ 6. Διὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα περιερχόμενα κατὰ κληρονομίαν ἢ κληροδοσίαν εἰς πρόσωπα διατελέσαντα μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ διαθέτου εἰς οἰκιακὴν ὑπηρεσίαν τούτου ἢ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ καὶ καταλεπόμενα εἰς ταῦτα ἐναντι ρητῆς ἢ ἐνδιαθέτου ἀναγνώρισεως ἢ ἀμοιβῆς τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν, δύναται νὰ ἐκπίπτῃται ἐκ τῆς φορολογητέας ἀξίας αὐτῶν ποσὸν ἀντίστοιχον πρὸς τὰς παρασχεθείσας καὶ μὴ ἱκανοποιηθείσας ἐν ζωῇ τοῦ διαθέτου ὑπηρεσίας τῶν. Ἡ ἐκπτώσις τοῦ ποσοῦ τούτου ἐνεργεῖται κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἀρθροῦ 8 τοῦ νόμου 5420)1932 ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ φορολογουμένου. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐὰν ἐκ τῶν προσκομισθησομένων ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου ἀποδεικτικῶν στοιχείων, πεισθῇ ὅτι δὲν ἔλαβον χώραν ἐν ζωῇ τοῦ διαθέτου παροχαὶ ἱκανοποιῦσαι τὸν παρασχόντα τὰς ὑπηρεσίας καὶ ὅτι δὲν ὑφίσταται ἄλλη τις ἐκ τῆς αὐτῆς αἰτίας ἀξίωσις αὐτοῦ κατὰ τῆς κληρονομίας, καθορίζει τὸ ἐκπεστέον ποσόν.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων εἰς φορολογίαν ὑπεθέσεων ἀπὸ 11 Νοεμβρίου 1944 διὰ τὰς καθ' οἷονδήποτε προγενέστερον αὐτῆς χρόνον παρασχεθείσας καὶ μὴ ἱκανοποιηθείσας ὑπηρεσίας, ἐκπιπόμενων ἢ ἐπιστρεφόμενων τῶν τυχόν ἐπὶ πλέον βεβαιωθέντων ἢ καταβληθέντων ποσῶν φόρου.

Ἄρθρον 12.

§ 1. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ φόρου ἐπὶ κληρονομιῶν καὶ δωρεῶν αἰτία θανάτου ἐκπίπτειται ἐξ ἐκάστης κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας ἢ μερίδος ἐκ δωρεᾶς αἰτία θανάτου, παραμένον ἀφορολόγητον, τὸ ἐν τῇ ἐπομένῃ παραγράφῳ 3 ποσόν, ἐφ' ὅσον ἡ κατὰ κληρονομίαν ἢ δωρεᾶν αἰτία θανάτου μεταβιβάσις ἐγένετο πρὸς υἱόντας, κατιόντας, συζύγους καὶ ἀδελφούς τοῦ κληρονομούμενου ἢ δωρητοῦ αἰτία θανάτου.

§ 2. Ἡ ἐκπτώσις τοῦ κατὰ τὸ παρὲν ἀρθρον ἀφορολογητοῦ ποσοῦ χωρεῖ διὰ τὰς ἐξῆς περιπτώσεις θανάτου τοῦ κληρονομούμενου ἢ δωρητοῦ αἰτία θανάτου :

α) συνεπείᾳ θανάτου προξενηθέντος ὑπὸ τῶν δυνάμεων τοῦ κατέχοντος τὴν χώραν ἐχθροῦ,

β) συνεπείᾳ θανάτου ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἢ τῇ ἀλλοδαπῇ ἐπελθόντος ἐκ πολεμικῆς ἐνεργείας κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ συμμαχικοῦ ἀγῶνος καὶ ἐφ' ὅσον ὁ ἀποθνήσκων ἦτο Ἕλλην ὑπήκοος ἢ ὑπήκοος συμμάχου ἢ οὐδετέρου Κράτους,

γ) συνεπείᾳ θανάτου ἐπελθόντος κατὰ τὴν περίοδον τῆς ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ κατοχῆς τῆς χώρας ὡς καὶ μετ' αὐτὴν μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἐκ λόγων ἀναγομένων εἰς τὸν τρόπον τῆς ὁργανώσεως καὶ ἐκδηλώσεως τῆς ἐθνικῆς κατὰ τὴν κατοχὴν ἀντιστάσεως ἢ τὰς ἐμφυλίου τότε καὶ μετὰ τοῦτο ἐριδας καὶ

δ) συνεπείᾳ θανάτου ἐπελθόντος ἐνεκα κακώσεων (τραυματικῶν, κακουχιῶν κλπ.) προξενηθεισῶν ἐκ τῶν ἐν τοῖς προηγούμεναις ἐδαφίοις, α' ὡς γ' λόγων, καὶ ἐφ' ὅσον ὁ ἐκ κακώσεων θάνατος αὐτοῦ προήλθεν ἐξ εὐθέως κατὰ τοῦ θανόντος στραφεύσης ἢ ἐκδηλωθείσης ἐνεργείας καὶ ἐπῆλθεν ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ τοῦ χρόνου καθ' ὃν ἔλαβον χώραν αἱ κακώσεις αὗται. Ἡ διάταξις τοῦ ἐδαφίου τούτου ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ ἐπερχομένων ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ παρόντος Ν. Δ)τος θανάτων ἐκ κακώσεων, ἐφ' ὅσον ὅμως αἱ κακώσεις ἔλαβον χώραν πρὸ τῆς ἰσχύος του καὶ ὁ θάνατος ἦθελεν ἐπέλθῃ ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ τοῦ χρόνου καθ' ὃν προξενήθησαν αἱ κακώσεις αὗται.

§ 3. Συνιστοῦσιν τινὸς τῶν ἀνωτέρω περιπτώσεων, ἐκπίπτει ὡς ἀφορολόγητον ἐκ τῆς μερίδος ἐκάστου τῶν ἀνιόντων, κατιόντων, συζύγων καὶ ἀδελφῶν τὸ κατωτέρω ὀριζόμενον, συνολικῶς τοῦ γινώσκοντος τῆς φορολογίας, ποσόν :

α) Ἐφ' ὅσον ὁ χρόνος τῆς φορολογίας ἐμπίπτει εἰς τὴν περίοδον ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1941 μέχρι καὶ τῆς 10 Νοεμβρίου 1944 ἐκπίπτουνται δορυχ. 1.000.000 ἐκ τῆς μερίδος

των ανιόντων, κατιόντων και συζύγων και δραχ. 250.000 εκ της μερίδος των αδελφών.

β) Εφ' όσον ο χρόνος της φορολογίας έμπίπτει εις την περιόδον από 11 Νοεμβρίου 1944 μέχρι τελους Μαρτίου 1945 τ' ανωτέρω ποσα διπλασιαζονται.

γ) Εφ' όσον ο χρόνος της φορολογίας έμπίπτει εις την περιόδον από 1 Απριλίου 1945 μέχρι τελους Αυγούστου 1945 τα εν τφ ανωτέρω εσαφίω α' ποσα πενταπλασιαζονται.

δ) εφ' όσον ο χρόνος της φορολογίας έμπίπτει εις τον μηνά Σεπτεμβρίου 1945 τα ποσα ταυτα επταπλασιαζονται.

ε) εφ' όσον ο χρόνος της φορολογίας έμπίπτει εις τον μηνά Οκτωβρίου 1945 δεκαπλασιαζονται.

ς.) εφ' όσον ο χρόνος της φορολογίας έμπίπτει εις την από 1 Νοεμβρίου 1945 μέχρι και της 20 Δεκεμβρίου 1945 περιόδον, δεκαπενταπλασιαζονται.

και ζ) εφ' όσον ο χρόνος της φορολογίας έμπίπτει εις την μετά την 20 Δεκεμβρίου 1945 περιόδον, εικοσαπλασιαζονται.

Τ' ανωτέρω εν εσαφίω β' έως ζ' πολλαπλασια αυξάνονται εις το διπλάσιον αυτων εφ' όσον προκειται περι κληρονομιών ή κληροδοσιών ή αιτία θανάτου δωρεών προσώπων αντικλοντων εις τας τάξεις του στρατού (ξηρας, άερος, θαλάσσης) ή της Λωροφυλακής ή της Αστυνομίας και ών ο θάνατος επηλθεν εκ τινος των ανωτέρω εν εσαφίω γ' και δ' της παραγράφου 2 περιστατικών, των αναφερομενων εις τας εμφυλιους μετά την απελευθέρωσιν της χώρας ερίδας.

§ 4. Τα κατά τας ως άνω διατάξεις εκπιπτομενα ως άφορολόγητα ποσα, προκειμένου μεν περι υποθέσεων υποκειμενων εις φορολογίαν από 1 Σεπτεμβρίου 1941 μέχρι και της 10 Νοεμβρίου 1944 εκπίπτουνται εκ της εις ύγειας δραχμας αξίας της κληρονομικής μερίδος ή κληροδοσίας ή μερίδος εκ δωρεας αιτία θανάτου, προκειμένου δε περι υποθέσεων υποκειμένων εις φορολογίαν από της 11 Νοεμβρίου 1944 και έντευθεν, ή έκπτωσης ενεργείται εκ της κατά την χρόνον της φορολογίας εκτιμωμένης αξίας της κληρονομικής μερίδος ή κληροδοσίας ή δωρεας αιτία θανάτου.

§ 5. Τα κατά την παραγρ. 2 περιστατικά δέον ν' αποδεικνύονται διά πιστοποιητικού της αρμοδίας στρατιωτικής ή αστυνομικής αρχής.

§ 6. Έν περιπτώσει αδυναμίας αποδείξεως των περιστατικών τούτων διά των εν τφ προηγουμένη παραγράφω πιστοποιητικών και έν πάση περιπτώσει διά τους εκ των εμφυλίων μετά την απελευθέρωσιν της χώρας ερίδων επελθόντας θανάτους, ως και διά τους εκ κακώσεων έν οίωδήποτε από 1 Σεπτεμβρίου 1941 και έντευθεν χρόνω θανάτους, έστω και αν αποδεικνύονται τα περιστατικά αυτών διά των ως άνω πιστοποιητικών, αποφαίνεται κατ' αποκλειστικήν αρμοδιότητα ή Έπιτροπή του άρθρου 8 του νόμου 5420) 1932 επί τφ αίτησει του φορολογουμένου. Η έπιτροπή αυτή εκτιμώντα τα προσαγόμενα στοιχεία κρίνει κατά πεποίησιν, προκειμένου δε περι θανάτων επελθόντων συνεπεία των εμφυλίων μετά την απελευθέρωσιν της χώρας ερίδων, δικαιτεί προς τούτοις νά κρίνη εάν περιστατικά του θανάτου καιπερ προδεδεγμένα υπό των ως άνω διατάξεων, συνδεόμενα όμως ως προς τον θανόντα με θέσιν αυτού έναντι της έννόμου τάξεως και ασφαλείας της χώρας, συνιστώσιν εφαρμογήν των ανωτέρω διατάξεων.

Αί αποφάσεις της Έπιτροπής ταύτης υπόκεινται υπό την έγκρισιν του Υπουργού των Οικονομικών, εφαρμοζόμενων κατά τα λοιπά των διατάξεων του άρθρου 8 του Νόμου 5420) 1932.

§ 7. Αί διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται και επί υποθέσεων δι' ως έχει βεβαιωθή και όφείλεται ο φόρος ή έχει καταβληθή ούτος από 11 Νοεμβρίου 1944 και έντευθεν. Είς τας περιπτώσεις ταύτας ενεργείται έκπτωσης του επί πλέον βεβαιωθέντος ή έπιστροφή του επί πλέον καταβληθέντος φόρου, επί τφ αίτησει του φορολογουμένου υποβαλλομένη έντός εξαμήνου από της ισχύος του παρόντος, προκειμένου δε περι μειπτώσεων περι ών διά την έκπτωσης του άφορολόγητου

ποσού απαιτείται ως άνω ύποφασις της Έπιτροπής του άρθρου 8 του νόμου 5420) 1932, ή μεν έκπτωσης του φόρου ενεργείται οκλονεν υπό του Οίκου. Έφόρου βάσει της ύποφάσεως αυτής, ή δε περι έπιστροφής του φόρου αίτησις υποβάλλεται έντός εξαμήνου από της κοινοποιήσεως εις τον φορολογούμενον της άποφάσεως ταύτης.

Έπί των αυτών περιπτώσεων καθ' ως απαιτείται απόφασις της ανωτέρω Έπιτροπής, εάν βάσει δηλώσεως ή οίωδήποτε άλλου τίτλου εξεπέσθη μέχρι τουδε ως άφορολόγητον το κατά τας παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 13 του νόμου 328) 1945 ποσόν, ή προς την Έπιτροπήν ταύτην αίτησις περι έκπτώσεως του άφορολόγητου ποσού, υποβάλλεται έντός εξαμήνου από της ισχύος του παρόντος υπό του Οίκου. Έφόρου, βάσει δε της άποφάσεως της Έπιτροπής, εάν ήθελε κριθή μη συντρέχουσα σχετική αίτία έκπτώσεως, ο επί πλέον όφειλόμενος φόρος βεβαιούται οκλονεν άνευ της κατά το άρθρον 54 του νόμου 1641 προσαυξήσεως.

Άρθρον 13.

§ 1. Φορολογούμενοι εις ους από 1 Σεπτεμβρίου 1941 και έντευθεν μετεδιδάσθησαν κατά κληρονομίαν, κληροδοσίαν, δωρεάν ή προίκα περιουσιακά στοιχεία, άτινα μετά την τοιαύτην μεταβίβασιν υπέστησαν αποδεδειγμένως ολικήν ή μερικήν ζημίαν υπό των δυνάμεων του κατέχοντος την χώραν έχθρου, ή εκ πολεμικής ενεργείας κατά την διάρκειαν της έμπολέμου περιόδου, ή εκ λόγων αναγομένων εις τον τρόπον της εκδηλώσεως της ένδικής κατά την κατοχήν αντίστασεως, ή εκ των εμφυλίων τότε ερίδων, δικαιούνται μειώσεως του ενεργητικού, άνολόγου προς την ζημίαν ήν τα περιουσιακά ταυτα στοιχείω υπέστησαν.

§ 2. Της αυτής μειώσεως δικαιούνται και φορολογούμενοι οτινες μέχρι της ισχύος του παρόντος υπέστησαν ζημίας επί των περι ών ή προηγουμένη παράγραφος περιουσιακών στοιχείων, συνεπεία των μετά την απελευθέρωσιν της χώρας εμφυλίων ερίδων.

§ 3. Διά την κατά τ' ανωτέρω μείωσιν δικαιούνται οι φορολογούμενοι έν τφ δηλώσει των και ο Οίκου. Έφορος υποκροούται κατά την ενεργείαν του έλέγχου του, νά καθορίσων την αξίαν των υποστάντων ζημίαν περιουσιακών στοιχείων βάσει της καταστάσεως αυτών ως εμφανίζεται μετά την έπελθούσαν εις εκαστον τούτων ζημίαν.

§ 4. Προκειμένου περι περιουσιακών στοιχείων άτινα υπέστησαν ζημίαν συνεπεία των μετά την απελευθέρωσιν της χώρας εμφυλίων ερίδων, αποφαίνεται διά την κατά τ' ανωτέρω μείωσιν του ενεργητικού, κατ' αποκλειστικήν αρμοδιότητα ή Έπιτροπή του άρθρου 8 του νόμου 5420) 1932 επί τφ αίτησει του φορολογουμένου, εφαρμοζόμενων κατά τα λοιπά ως προς την διαδικασίαν, ως προς τα κριτήρια διά την έκδοσιν της άποφάσεως αυτής και ως προς τ' αποτελέσματα της άποφάσεως ταύτης, των διατάξεων των παραγράφων 6 και 7 του προηγουμένου άρθρου 12.

§ 5. Έπί υποθέσεων δι' ως έχουν εν χειρισθή δηλώσεις ή έχουν συνταχθή συμβόλαια δωρεας ή προίκα με αξίαν των υποστάντων ζημίαν περιουσιακών αντικειμένων μεγαλειτέραν της κατά τ' ανωτέρω οριζομένης, δικαιούνται οι φορολογούμενοι νά υποβάλωσι τροποποιητικήν δήλωσιν. Η τροποποιητική αυτή δήλωσις υποβάλλεται έντός εξαμήνου από της ισχύος του παρόντος βάσει δε ταύτης ενεργείται έκπτωσης του επί πλέον βεβαιωθέντος φόρου ή έπιστροφή του επί πλέον από 11 Νοεμβρίου 1944 και έντευθεν καταβληθέντος, έντός των περιπτώσεων καθ' ως ως ανωτέρω απαιτείται απόφασις της Έπιτροπής του άρθρου 8 του Νόμου 5420) 1932, όποτε ή τροποποιητική δήλωσις υποβάλλεται έντός εξαμήνου από της κοινοποιήσεως εις τον φορολογούμενον της άποφάσεως ταύτης. Αί τροποποιητικαί αύται δηλώσεις υπόκεινται κατά τα λοιπά εις τον έλεγchon του Οίκου. Έφόρου διά την επαλήθευσιν της δηλωθησομένης αξίας των υποστάντων ζημίαν περιουσιακών στοιχείων, ή δε προθεσμία διά την παραγραφήν του φορολογικού δικαιώματος του Δημοσίου, επί των περι ών αί τροποποιητικαί δηλώσεις αύται περιουσιακών στοιχείων, άρχονται από της έγχειρίσεως των δηλώσεων

τούτων.

§ 6. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἐάν καὶ ἐφ' ὅσον διὰ τὰ ὑποστάντα ὀλικὴν ἢ μερικὴν ζημίαν περιουσιακὰ στοιχεῖα δὲν ὑφίσταται δικαίωμα ἀποζημιώσεως. Εἰς περιπτώσιν καθ' ἣν ἐκ τῆς ζημίας ἐδημιουργήθη δικαίωμα ἀποζημιώσεως, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ φορολογητέου ποσοῦ ἡ ἀξία τοῦ μετὰ τὴν ζημίαν ὑπολειφθέντος μέρους τοῦ περιουσιακοῦ ἀντικειμένου σὺν, τῷ ποσῷ τῆς ἀποζημιώσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Ἄρθρον 14.

Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ πόρου ἐπὶ ὑποθέσεων κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν ὑποκειμένων εἰς φορολογίαν ἀπὸ τῆς 26 Ἰανουαρίου 1946 μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 1641 ὡς αὗται τροποποιεῦνται καὶ συμπληροῦνται διὰ τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος.

Ἄρθρον 15.

§ 1. Ἐπὶ ὑποθέσεων κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν ὑποκειμένων εἰς φορολογίαν ἀπὸ τῆς 11 Νοεμβρίου 1944 μέχρι καὶ τῆς 25 Ἰανουαρίου 1946, ἡ φορολογητέα περιουσία ἀποτιμᾶται εἰς τὴν κατὰ τὸν χρόνον τῆς φορολογίας ἀξίαν αὐτῆς εἰς δραχμὰς. Ἐκ τῆς ταύτης ἀξίας ἀφαιρεῖται τὸ παθητικὸν καὶ τὸ τυχὸν ἀφορολόγητον ποσόν, ὅπου συντελεῖ προβλεπομένη ἐκ τοῦ νόμου περίπτωσις καὶ τὸ ὑπόλοιπον μετατρέπεται διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ βασικοῦ φόρου εἰς δραχμὰς τῆς προπολεμικῆς ἀνταλλακτικῆς δυνάμεως αὐτῶν, διαιρούμενον διὰ τοῦ ἀντιστοιχοῦντος εἰς τὸν χρόνον τῆς φορολογίας συντελεστοῦ ἀναγωγῆς.

§ 2. Οἱ διὰ τὴν τοιαύτην μετατροπὴν τῆς φορολογητέας περιουσίας συντελεστοὶ ἀναγωγῆς, ὀρίζονται κατὰ χρόνον φορολογίας ὡς κατωτέρω :

Ἀπὸ 11 Νοεμβρίου μέχρι τέλους Ν)ερίου 1944	συντ.	2
διὰ τὸν μῆνα Δεκέμβριον 1944	»	3
» » » Ἰανουάριον 1945	»	4
» » » Φεβρουάριον 1945	»	4.5
» » » Μάρτιον 1945	α' δεκαήμερον	4.5
	β' »	5
	γ' »	6
» » » Ἀπρίλιον 1945	α' »	7
	β' »	8
	γ' »	10
» » » Μάϊον 1945	α' »	12.5
	β' »	15
	γ' »	19.5
» » » Ἰούνιον 1945	α' »	15.5
	β' »	12
	γ' »	12.5
» » » Ἰούλιον 1945	α' »	12
	β' »	12.5
	γ' »	14
» » » Αὐγουστον 1945	α' »	16.5
	β' »	16.5
	γ' »	19
» » » Σεπτέμβριον 1945	α' »	22
	β' »	22.5
	γ' »	30.5
» » » Ὀκτώβριον 1945	α' »	35.5
	β' »	37.5
	γ' »	40.5
» » » Νοέμβριον 1945	α' »	43
	β' »	57.5
	γ' »	62
» » » Δεκέμβριον 1945	α' »	69.5
	β' »	74
	γ' »	152.5
» » » Ἰανουάριον 1946	α' »	170
	β' »	140
	γ' »	180

§ 3. Ἐπὶ τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων προκύπτοντος διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ βασικοῦ φόρου ποσοῦ, ὁ φόρος ὑπολογίζεται βάσει τῶν φορολογικῶν συντελεστῶν τῶν ἰσχυόντων κατὰ τὸν χρόνον τῆς φορολογίας καὶ ἀποτελεῖ τὴν βασικὴν τοῦ φόρου ὀφειλὴν.

§ 4. Ἡ βασικὴ αὕτη ὀφειλὴ βεβαιούται ἐφεξῆς καὶ καταβάλλεται εἰς πολλαπλάσιον τοῦ βασικοῦ φόρου ἐπὶ συντελεστῇ 130.

§ 5. Ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων τῆς παραγράφου 1 ὁ βάσει οἶον διποτε τίτλου βεβαιωθείς ἢ καταβληθείς φόρος ὑπόκειται εἰς νέαν ἐκκαθάρισιν.

Διὰ τὴν ἐκκαθάρισιν ταύτην τὰ καταβληθέντα ποσὰ τοῦ φόρου μετατρέπονται εἰς ἀντιστοιχοῦς δραχμὰς τῆς βασικῆς ὀφειλῆς. Πρὸς τοῦτο προκειμένου μὲν περὶ φόρων πληρωθέντων μέχρι καὶ τῆς 25 Ἰανουαρίου 1946, τὸ καταβληθὲν ποσὸν διαιρεῖται διὰ τοῦ κατὰ τὴν ἀνωτέρω παρ. 2 συντελεστοῦ ἀναγωγῆς τοῦ ἀμέσως προηγουμένου τῆς πληρωμῆς δεκαήμερου, ἐκτὸς ἐὰν ὁ συντελεστὴς ἀναγωγῆς τοῦ χρόνου τῆς πληρωμῆς εἴνε μικρότερος ὁπότε λαμβάνεται ὁ συντελεστὴς οὗτος, προκειμένου δὲ περὶ φόρων πληρωθέντων ἀπὸ τῆς 26 Ἰανουαρίου 1946 καὶ ἐντεύθεν, τὸ καταβληθὲν ποσὸν διαιρεῖται διὰ συντελεστοῦ ἀναγωγῆς 130.

Τὸ ἐκ τῆς τοιαύτης μετατροπῆς προκύπτον ὡς καταβληθὲν ποσόν, συγκρίνεται πρὸς τὸ κατὰ τὴν παρ. 3 ἀναλογεῖν ποσόν τοῦ βασικοῦ φόρου. Ἐκ τῆς συγκρίσεως ταύτης ἐὰν μὲν προκύπτῃ συμπληρωματικὴ ὀφειλὴ βασικοῦ φόρου, αὕτη βεβαιούται οἰκοθεν ὑπὸ τοῦ Οἴκου. Ἐφόρου κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς ἀνωτέρω παραγράφου 4, ἐὰν δὲ προκύπτῃ ἐπὶ πλεόν καταβολὴ βασικοῦ φόρου, ἡ ἐπὶ πλεόν διαφορά αὐτοῦ ἐπιστρέφεται εἰς τὸν δικαιούχον.

§ 6. Ἐκ τοῦ κατὰ τὰς ὡς ἄνω διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου προκύπτοντος βασικοῦ φόρου ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν παράγρα. 1 ὑποθέσεων, προκειμένου ἐφεξῆς βάσει τῆς ὡς ἄνω ἐκκαθάρισεως ἡ βάσει οἰουδήποτε τίτλου νὰ χωρήσῃ βεβαιώσις αὐτοῦ ἢ πληρωμὴ βεβαιωθέντος ποσοῦ, ἐκπύπτεται μὴ ὑποκειμένου εἰς βεβαιώσιν καὶ εἰσπραξὶν ἀθροιστικῶς διὰ πᾶσαν ἐκ τῶν ὡς ἄνω περιπτώσεων ἐφεξῆς βεβαιώσιν ἢ εἰσπραξὶν, ποσὸν κυρίου βασικοῦ φόρου ἐκ δραχμῶν 20.000 δι' ἕκαστον κληρονόμον ἢ κληροδόχον, ἢ δι' ἕκαστην δωρεὰν ἢ προίκα.

§ 7. Ὅπου βάσει τῆς ὡς ἄνω ἐκκαθαρίσεως ἡ βάσει οἰασδήποτε ἄλλης νομίμου αἰτίας ἤθελε προκύψει διὰ ἐπὶ ὑποθέσεων τῆς ἀνωτέρω παραγρ. 1 κατεβληθὲν βασικὸς φόρος ἐπὶ πλεόν τοῦ ὀφειλομένου, οὗτος ἐπιστρέφεται κατὰ πολλαπλάσιον τοῦ ἐπὶ πλεόν καταβληθέντος βασικοῦ ποσοῦ αὐτοῦ ἐπὶ συντελεστῇ ἑκατὸν τριάκοντα (130).

§ 8. Ὁ Οἶκος. Ἐφόρος πρὸ τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ἀνωτέρω παρ. 5 οἰκοθεν βεβαιώσεως τοῦ τυχὸν προκύπτοντος ὡς συμπληρωματικῶς καταβλητέου ποσοῦ, ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ τὴν τοιαύτην συμπληρωματικὴν ὀφειλὴν εἰς τὸν φορολογούμενον ὅστις δικαιούται νὰ ζητήσῃ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς εἰσδοκίσεως τὴν εἰς δόσεις πληρωμὴν τοῦ φόρου, κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 8—10 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου «περὶ εἰσπράξεως Δημοσίων Ἐσόδων».

Ἄρθρον 16.

§ 1. Ἐπὶ ὑποθέσεων κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν ὑποκειμένων εἰς φορολογίαν ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1941 μέχρι καὶ τῆς 10 Νοεμβρίου 1944, ὁ φόρος ὑπολογίζεται ἐπὶ τῆς εἰς ὕγιεις δραχμὰς ἀξίας τῆς φορολογητέας περιουσίας, βάσει τῶν φορολογικῶν συντελεστῶν τῶν ἰσχυόντων κατὰ τὸν χρόνον τῆς φορολογίας καὶ ἀποτελεῖ τὴν βασικὴν ὀφειλὴν εἰς ὕγιεις δραχμὰς.

Ἡ ἐξόφλησις τῆς βασικῆς ταύτης ὀφειλῆς, διὰ τὰς πληρωμὰς τὰς γενομένας ἀπὸ 11)11)44 καὶ ἐντεύθεν ἡ γεννησομένη ἐφεξῆς, ὀρίζεται εἰς πολλαπλάσιον αὐτῆς ἐπὶ τὸν κατὰ τὴν § 2 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ παρόντος Ν. Δ. συντελεστῇ ἀναγωγῆς τῶν ἰσχυόντων κατὰ τὸν χρόνον τῆς πληρωμῆς, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῶν § § 4, 5, 7 καὶ 8 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 15.

§ 2. Ἐπὶ τῶν αὐτῶν ὑποθέσεων τῆς ἀνωτέρω παραγράφου 1 διὰ τὸν κατὰ τὰ ἐν αὐτῇ ὑπολογισμὸν τοῦ φόρου, ὡς ἐ-

ξία εἰς ὑγιεῖς δραχμὰς τῶν καθ' ἑκάστη περιουσιακῶν στοι-
χείων λογίζεται ἡ κατὰ τὴν 1 Ὀκτωβρίου 1940 τοιαύτη, πλὴν
τῶν ἀκινήτων, δι' ἃ λαμβάνεται τὸ ἥμισυ τῆς ἀξίας ταύτης.
Ἐξαιρετικῶς προκειμένου περὶ χρηματικῶν εἰς δραχμὰς πο-
σῶν ἢ ἀπαιτήσεων εἰς δραχμὰς, περιλαμβανομένων εἰς τὸ ἐ-
νεργητικὸν ἢ τὸ παθητικόν, ὡς ἀξία τούτων εἰς ὑγιεῖς δραχμὰς
λαμβάνεται τὸ πηλίκον τῆς διαιρέσεως τοῦ εἰς δραχμὰς πο-
σοῦ αὐτῶν, διὰ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 17 τοῦ παρόντος Ν. Δ) τος
συντελεστοῦ ἀναγωγῆς τοῦ ἰσχύοντος κατὰ τὸν χρόνον τῆς
φορολογίας.

§ 3. Ὅπου ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω ὑποθέσεων τοῦ παρόντος ἄρ-
θρου ἢ εἰς ὑγιεῖς δραχμὰς ἀξία τοῦ ἐνεργητικοῦ προκύπτει,
ἔασει ἐγχειρισθεῖσιν δηλώσεων ἢ συνταχθέντων συμβεβλάνων
δωρήσεως ἢ προικὸς ἢ ἐκδοθεῖσιν πράξεων τῶν Οἰκον. Ἐ-
φόρων, ἀνωτέρα τῆς ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῃ 2 ὀρί-
ζουσας, δύναται διὰ τὸν κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς
παραγράφου ταύτης ὑπολογισμὸν τῆς ἀξίας α) ὡς πρὸς μὲν
τὰς δηλώσεις νὰ υποβληθῇ τροποποιητικὴ δήλωσις, ὑποκα-
θιστώσα ὡς πρὸς τοῦτο τὴν ἀρχικὴν δήλωσιν β) ὡς πρὸς τὰς
ὀριστικοποιηθείσας πράξεις γ) ἀσκηθῇ προσφυγὴ ἐνώπιον τῆς
κατὰ τὸ ἄρθρον 31 τοῦ νόμου 1641 Ἐπιτροπῆς πρὸς

μεταρρυθμίσιν τῆς πράξεως καὶ γ) ὡς πρὸς τὰς ἀποφάσεις
τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων νὰ ζητηθῇ ὑπὸ τοῦ φορολογου-
μένου ἢ ἀναθεωρήσις τῆς ἀποφάσεως ὑπὸ τοῦ ἐκδόντος ταύτην
φορολογικοῦ δικαστηρίου.

Ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω τροποποιητικὴ δήλωσις, ἢ προσφυγὴ
ἢ αἵτησις ἀναθεωρήσεως υποβάλλονται ἐντὸς ἑξαμήνου ἀπὸ
τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος.

§ 4. Βάσει τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 3 τρο-
ποποιητικῶν δηλώσεων ἢ ἀποφάσεων τῶν φορολογικῶν δικα-
στηρίων, ἐφ' ὅσον ἀσκηθῇ προσφυγὴ ἢ αἵτησις ἀναθεωρήσεως,
ἐνεργεῖται νέα ἐκκαθάρισις τοῦ φόρου δι' ἐκπτώσιν τοῦ τυχόν
ἐπὶ πλέον βεβαιωθέντος, ἢ δι' ἐπιστροφὴν τοῦ ἀπὸ 11 Νοεμ-
βρίου 1944 καὶ ἐντεῦθεν ἐπὶ πλέον τυχόν καταβληθέντος.

Ἄρθρον 17.

§ 1. Οἱ συντελεσταὶ ἀναγωγῆς διὰ τὴν κατὰ τὴν παράγρα-
φον 2 τοῦ προηγουμένου ἁρθρου 16 μετατροπὴν τῶν εἰς δραχ-
μὰς χρηματικῶν ποσῶν ἢ ἀπαιτήσεων τοῦ ἐνεργητικοῦ ἢ πα-
θητικοῦ εἰς ὑγιεῖς δραχμὰς ὀρίζονται κατὰ χρόνον φορολογίας
ὡς κατωτέρω:

Συντελεσταὶ ἀναγωγῆς		1941	1942	1943	1944
Ἰανουάριος	α' δεκαήμερον			140	2.440
	β' »		23	150	3.150
	γ' »			140	3.340
Φεβρουάριος	α' δεκαήμερον			135	4.140
	β' »		28	130	5.470
	γ' »			140	6.690
Μάρτιος	α' δεκαήμερον			160	10.200
	β' »		34	175	14.200
	γ' »			150	20.600
Ἀπρίλιος	α' δεκαήμερον			153	30.500
	β' »		49	180	32.200
	γ' »			185	38.900
Μάιος	α' δεκαήμερον			216	65.000
	β' »		57	237	112.500
	γ' »			266	125.800
Ἰούνιος	α' δεκαήμερον			266	105.200
	β' »		78	290	123.700
	γ' »			386	147.100
Ἰούλιος	α' δεκαήμερον			394	230.000
	β' »		118	323	372.700
	γ' »			250	478.500
Αὐγούστος	α' δεκαήμερον			286	795.000
	β' »		190	367	1.670.000
	γ' »			425	4.360.000
Σεπτέμβριος	α' δεκαήμερον			397	3.500.000
	β' »	13	215	407	11.500.000
	γ' »			479	36.500.000
Ὀκτώβριος	α' δεκαήμερον		230	677	138.000.000
	β' »	21	320	798	1.000.000.000
	γ' »		480	827	4.000.000.000
Νοέμβριος	α' δεκαήμερον		28	385	40.000.000.000
	β' »			250	
	γ' »			1690	
Δεκέμβριος	α' δεκαήμερον	21	176	1310	
	β' »		140	1490	
	γ' »		125	1850	

§ 2. Οί κατά την προηγούμενην παράγραφον συντελεσται ἀναγωγῆς ἐφαρμόζονται ἐπὶ τε τῶν ἐγγειοποιήσεων ἢ ἐγγειοποιουμένων δηλώσεων ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἐν γένει ὑποκειμένων εἰς φορολογίαν ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1941 μέχρι καὶ τῆς 10 Νοεμβρίου 1944 ὑποθέσεων.

§ 3. Ἡ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν συντελεστῶν τούτων προκύπτουσα διὰ τὸ παθητικὸν διαφορὰ ἐπὶ ὑποθέσεων δι' ἃς ἐχουσιν ἐγγειοποιήσθαι δηλώσεις, ἢ ἐκδοθῇ πράξεις τῶν Οἰκ. Ἐφ. ὁρῶν, ἢ ἀποφάσεις τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων, θεωρεῖται λογιστικὸν λάθος καὶ ἔχουσιν ἐφαρμογὴν διὰ τὴν διόρθωσιν τῶν τοιούτων λαθῶν καὶ τὴν βεβαίωσιν τοῦ φόρου αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1, 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ ἀπὸ 7 Νοεμβρίου 1935 ἀναγκ. νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 1641)1919 περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν», λογιζομένης τῆς ἐν τῇ παραγράφῳ 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 12 τριετίας ἀπὸ τῆς ὀριστικοποιήσεως τῆς πράξεως τοῦ Οἰκ. Ἐφ. ὁρῶν ἢ ἀπὸ τῆς καινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ φορολογικοῦ δικαστηρίου, ὡς ἀρχομένης διὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος.

Ἄρθρον 18.

§ 1. Ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 16 ὑποθέσεων τῶν ὑποκειμένων εἰς φορολογίαν ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1941 μέχρι καὶ τῆς 10 Νοεμβρίου 1944, ὃ ἐπὶ τούτων καταβληθεὶς κατὰ τὴν αὐτὴν περίοδον εἰς πληθωρικὰς δραχμὰς φόρος μετατρέπεται εἰς ὑγιεῖς τοιαύτας, διαιρουμένου τοῦ εἰς πληθωρικὰς δραχμὰς καταβληθέντος ποσοῦ διὰ τοῦ κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 17 συντελεστοῦ ἀναγωγῆς τοῦ ἀντιστοιχοῦντος εἰς τὸν χρόνον πληρωμῆς. Ἐξαιρητικῶς προκειμένου περὶ πληρωμῶν γενομένων μέχρι τέλους Ἰουλίου 1944 λαμβάνεται ὁ συντελεστὴς ὁ ἀντιστοιχῶν εἰς τὸ ἀμέσως προηγούμενον τῆς πληρωμῆς δεκάμηρον, ἐκτὸς ἐὰν ὁ συντελεστὴς τοῦ χρόνου τῆς πληρωμῆς εἶναι μικρότερος ὅποτε λαμβάνεται ὁ συντελεστὴς οὗτος.

§ 2. Τὸ ἐκ τῆς τοιαύτης μετατροπῆς προκύπτειν εἰς ὑγιεῖς δραχμὰς ποσὸν τοῦ καταβληθέντος φόρου ἀφαιρεῖται ἐκ τοῦ ἀναλογούντος κατ' ἐφαρμογὴν τῶν φορολογικῶν συντελεστῶν τοῦ νόμου 350)1943 φόρου καὶ τὸ ὑπόλοιπον βεβαιούται καὶ καταβάλλεται κατὰ τὰ ὀριζόμενα ἐν παραγρ. 4, 5 καὶ 7 τοῦ ἄρθρου 15 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 16 καὶ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 20, τὴν ἀφορῶσαν τὸ μὴ βεβαιωτέον ποσὸν τῶν 150.000 ὑγιῶν δραχμῶν.

§ 3. Ἐξαιροῦνται τῆς κατὰ τὴν παρ. 1 ἀναπροσαρμογῆς οἱ φόροι οἱ καταβληθέντες εἰς τὰς Ἰονίους Νήσους διὰ τοῦ εἰς τὰς νήσους ταύτας κυκλοφοροῦντος, κατὰ τὴν ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν κατοχὴν τῶν ἰδίου νομίσματος (Ἰονίων δραχμῶν), λογιζομένου τοῦ διὰ τοιούτου νομίσματος καταβληθέντος φόρου ὡς ἀντιπροσωπεύοντος ὑγιεῖς δραχμὰς καὶ τῆς εἰς τοιοῦτον νόμισμα κατὰ τὴν αὐτὴν περίοδον ἐκτιμηθείσης διὰ τὴν φορολογίαν ἀξίας τῶν περιουσιακῶν ἀντικειμένων, ἐφ' ὧν κατεβλήθη διὰ τοιούτου νομίσματος ὁ φόρος, ὡς παριστώσης ἀξίαν εἰς ὑγιεῖς δραχμὰς.

§ 4. Μεταβιβάσεις κατὰ δωρεάν ἢ προίκα γενόμεναι εἰς βουλγαροκρατούμενας περιφερείας κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ κατοχῆς τῶν περιφερειῶν τούτων καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει μέχρι καὶ τῆς 10 Νοεμβρίου 1944, ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου δωρεᾶς ἢ προίκας.

Ἐπὶ τοιούτων μεταβιβάσεων γενομένων εἰς τὰς αὐτὰς περιφερείας μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ ἐχθροῦ καὶ πρὸ τῆς ἐπανεγκαταστάσεως τῶν Ἑλληνικῶν ἀρχῶν, ὡς φορολογητέα ἀξία τῶν ἀπὸ 11 Νοεμβρίου 1944 μεταβιβασθέντων περιουσιακῶν ἀντικειμένων, λαμβάνεται ἡ εἰς δραχμὰς ἀξία αὐτῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐπανεγκαταστάσεως τῶν Ἑλληνικῶν ἀρχῶν, ὁ χρόνος δ' οὗτος λογίζεται καὶ ὡς χρόνος φορολογίας τῶν περιουσιακῶν ἀντικειμένων, ἐφ' ὅσον ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ 1641 νόμου δὲν προβλέπεται ἀναβολὴ τῆς φορολογίας αὐτῶν διὰ μεταγενέστερον χρόνον.

Βάσει τῆς ὡς ἄνω ἀξίας ὁ φόρος ὑπολογίζεται καὶ καταβάλλεται κατὰ τὰ ὀριζόμενα ἐν ἄρθρῳ 16 τοῦ παρόντος Ν.

Δ) τος, ὁποχρεωμένων τῶν φορολογουμένων εἰς ἐγγειοποιήσιν δηλώσεως ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω ὑποκειμένων εἰς φορολογίαν ὑποθέσεων τὸ μὴ καταβληθὲν τυχὸν τέλος χαρτοσήμου κατὰ τὴν σύνταξιν τῶν συμβολαίων, ὑπολογίζεται ἐπὶ τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐκτιμωμένης ἀξίας τῶν περιουσιακῶν ἀντικειμένων καὶ καταβάλλεται κατὰ τὰ ὀριζόμενα ἐν παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ἀναγκ. νόμου 198)45 «περὶ τελῶν χαρτοσήμου», παραιομένης τῆς ἐν τῇ διατάξει ταύτῃ προθεσμίας, διὰ τὰς ὡς ἄνω ὑποθέσεις, μέχρι συμπληρώσεως ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 19.

§ 1. Ἐπὶ τῶν αὐτῶν κατὰ τὴν § 1 τοῦ ἄρθρου 16 ὑποθέσεων τῶν ὑποκειμένων εἰς φορολογίαν ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1941 μέχρι καὶ τῆς 10 Νοεμβρίου 1944, ἐφ' ὅσον ὁ ἐπὶ τούτων ἀναλογῶν φόρος ὠφείλετο κατὰ τὴν 11 Νοεμβρίου 1944 ἐὰν εἰς τὰ περιουσιακὰ ἀντικείμενα τοῦ ἐνεργητικοῦ περιλαμβανόνταν καὶ στοιχεῖα ἐκ τῶν ὑποβληθέντων εἰς τὴν ρύθμισιν τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 18)1944 «περὶ νομισματικῆς διαρρυθμίσεως», ταῦτα δύνανται ἐπὶ τῇ καίτῃσι τοῦ φορολογουμένου, νὰ ἐξαίρεθῶσι τῆς φορολογίας, ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον εὐρίσκοντο ἐν τῇ περιουσίᾳ τοῦ κατὰ τὴν 11 Νοεμβρίου 1944 καὶ καθ' ὃ μέρος δὲν ἐκαλύπτετο ἡ ἀξία τούτων ἐκ παρομοίων περιουσιακῶν στοιχείων περιλαμβανομένων εἰς τὸ παθητικὸν τῆς φορολογητέας ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ αὐτοῦ φορολογουμένου κληρονομίας, δωρεᾶς ἢ προίκας καὶ ὑφισταμένων ὡς γοεῶν κατὰ τὴν 11 Νοεμβρίου 1944. Ἡ ἀναγνωρῖσις τῆς ἐξαιρέσεως τῶν περιουσιακῶν τούτων στοιχείων ἀπὸ τῆς φορολογίας ὑπάγεται εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν ἀρμοδιότητα τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου 5420)1932 κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου τούτου διαγραφομένην διαδικασίαν, ἡ δὲ προθεσμία πρὸς ὑπόδολήν τῆς σχετικῆς αἰτήσεως τοῦ φορολογουμένου παρατείνεται ἐν πάσῃ περιπτώσει μέχρι συμπληρώσεως ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος.

§ 2. Ἐὰν διὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς ὡς ἄνω Ἐπιτροπῆς ἢ θελὲν ἀναγνωρισθῇ ἡ ἐξαίρεσις ἀπὸ τῆς φορολογίας τῶν κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον περιουσιακῶν στοιχείων, ἐνεργεῖται βάσει ταύτης νέα ἐκκαθαρίσις τοῦ φόρου πρὸς ἐκπτώσιν τοῦ ἐπὶ πλέον βεβαιωθέντος, ἢ πρὸς ἐπιστροφὴν τοῦ ἐπὶ πλέον καταβληθέντος ἀπὸ τῆς 11 Νοεμβρίου 1944 καὶ ἐντεῦθεν.

§ 3. Ἐπιστροφή φόρου προκύπτοντος τυχὸν ὡς ἐπὶ πλέον καταβληθέντος μέχρι καὶ τῆς 10 Νοεμβρίου 1944 ἀποκλείεται.

Ἐξαιρετικῶς δύναται τὸ ἐπὶ πλέον ἐξ οἰοῦντοτε λόγου καταβληθὲν ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1941 μέχρι καὶ τῆς 10 Νοεμβρίου 1944 ποσὸν φόρου, ἐπὶ τῇ κατὰ τὴν § 1 τοῦ ἄρθρου 18 μετατροπῇ τοῦ εἰς ὑγιεῖς δραχμὰς, νὰ ἐκπεσθῇ ἐκ τῆς κατὰ τὴν § 1 τοῦ ἄρθρου 16 βασικῆς ὀφειλῆς τοῦ αὐτοῦ φορολογουμένου καὶ διὰ τὴν αὐτὴν κληρονομίαν, δωρεάν ἢ προίκα, ἐφ' ὅσον ἡ βασικὴ αὐτὴ ὀφειλὴ ἀπορρέει εἴτε ἐξ ὀφειλομένων κατὰ τὴν 11 Νοεμβρίου 1944 ὁσέων, εἴτε ἐκ προκύπτουσιν βάσει τοῦ ἐλέγχου διαφορῶν εἰς τὴν ἀξίαν τῆς φορολογητέας περιουσίας.

Ἄρθρον 20.

§ 1. Κατ' ἐξαίρεσιν τῶν ὀριζομένων εἰς τὰ ἄρθρα 16—19 τοῦ παρόντος Ν. Δ) τος ἐὰν δι' ὑποθέσεις ὑποκειμένας εἰς φορολογίαν ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1941 μέχρι καὶ τῆς 10 Νοεμβρίου 1944 τὸ κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τούτων προκύπτειν ἐκ τοῦ ἐν αὐταῖς ὑπολογισμοῦ τοῦ φόρου ἢ τῆς νέας ἐκκαθαρίσεως αὐτοῦ, ἢ ἐκ τοῦ ἐν γένει ἐλέγχου τῶν δηλώσεων ἢ τῶν συμβολαίων, ὡς ὀφειλόμενον ὑπόλοιπον βασικῆς εἰς ὑγιεῖς δραχμὰς ὀφειλῆς, δὲν ὑπερβαίνῃ ἀθροιστικῶς διὰ πάσας τὰς ὡς ἄνω περιπτώσεις τὰς 150.000 ὑγιεῖς δραχμὰς δι' ἑκάστον κληρονόμον ἢ κληροδόχον ἢ δι' ἑκάστην δωρεάν ἢ προίκα, ἀμελεῖται ἡ βεβαίωσις καὶ εἰσπραξίς αὐτοῦ, ἐπὶ ποσῷ δὲ κυρίου φόρου καὶ τελῶν ὑπερβαίνοντος

τάς ως άνω 150.000 ὑγιῶν δραχμῶν, ἐκπίπτειται μὴ ὑποκειμένον εἰς βεβαιώσιν καὶ εἰσπραξίν ποσὸν 150.000 ὑγιῶν δραχμῶν δι' ἑκαστον κληρονόμον ἢ κληροδόχον, ἢ δι' ἑκάστην δωρεάν ἢ προίκα.

§ 2. Ἐπιστροφή φόρου καταβληθέντος μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀποκλείεται διὰ τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν τὸ καταβληθὲν ποσὸν αὐτοῦ ἦτο κατώτερον τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ἀνωτέρω παραγράφου ποσοῦ, οὕτως ἀμελείται ἢ βεβαιώσιν καὶ εἰσπραξίς.

§ 3. Ἐπὶ τῶν αὐτῶν ὑποθέσεων τῶν ὑποκειμένων εἰς φορολογίαν ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1941 μέχρι καὶ τῆς 10 Νοεμβρίου 1944, φόροι βεβαιωθέντες καὶ ὀφειλόμενοι κατὰ τὴν ἐναρξίν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπερβαίνουσι κατὰ τὸ ποσὸν τοῦ κυρίου φόρου καὶ τελῶν τὰς 150.000 ὑγιεῖς δραχμὰς ἐκπίπτουσι οἰκοθεν. Οἰκοθεν ἐπίσης ἐκπίπτειται ἐπὶ βεβαιωθέντων τοιούτων φόρων, ὑπερβαίνοντων τὰς 150.000 ὑγιεῖς δραχμὰς, τὸ ποσὸν τοῦτο τῶν 150.000 ὑγιῶν δραχμῶν ἐκ τοῦ κυρίου φόρου ἢ τελῶν, μειουμένων ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀναλόγως καὶ οἰκοθεν ὡσαύτως ἐκπεστέων καὶ τῶν τυχόν συμβεβαιωθέντων προσθέτων δι' ἀναγκαιότητας ἢ παραλείψεως κλπ. ὡς καὶ τῶν προσανξήσεων ὑπὲρ τριῶν.

§ 4. Διὰ τὸ ὀφειλόμενον συμπληρωματικῶς ἀνω τῶν 150.000 ὑγιῶν δραχμῶν ποσὸν τοῦ φόρου, τὸ προκύπτον ἐκ τῆς κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις ἐκκαθαρίσεως αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων τῶν ὑποκειμένων εἰς φορολογίαν ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1941 μέχρι καὶ τῆς 10 Νοεμβρίου 1944 ὡς καὶ διὰ τὸ προκύπτον ἐκ τῆς κατὰ τὴν § 5 τοῦ ἀρθροῦ 15 ἀναρμοστικῆς τῶν καταβληθέντων μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος φόρων, ἐπὶ ὑποθέσεων ὑποκειμένων εἰς φορολογίαν ἀπὸ τῆς 11 Νοεμβρίου 1944 μέχρι καὶ τῆς 25 Ἰανουαρίου 1946, δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 35 τοῦ Νόμου 1641 ὡς πρὸς τοὺς μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος τελευταίους ἐκ συμβάσεως κατόχους.

Ἄρθρον 21.

§ 1. Προκειμένου περὶ ὑποθέσεων κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν ὑποκειμένων εἰς φορολογίαν ἀπὸ 11 Νοεμβρίου 1944 μέχρι καὶ τῆς 25 Ἰανουαρίου 1946 ἐφ' ὅσον περιουσιακὰ αὐτῶν στοιχεῖα, ἐκ τῶν ὑποκειμένων κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις εἰς φόρον ἐν Ἑλλάδι, κεῖνται, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἢ κεῖνται ἐν Ἑλλάδι ἀποτελοῦνται ὅμως ἀπὸ τίτλους παραστατικῶς ἀξιών εἰς ξένον νόμισμα (χρεώματα ξένου κράτους, μετοχὰς ἀλλοδαπῶν ἐταιρειῶν κλπ.), ὁ ἐπὶ τούτων φόρος ὑπολογίζεται κατ' ἐξαίρεσιν τῶν εἰς τὰ ἀνωτέρω ἀρθρα 15—19 ὀριζομένων ὡς ἀκολουθῶς:

α) ἐὰν ἡ τοιαύτη περιουσία παρίσταται εἰς νόμισμα τῆς Αἰγύπτου, Ἀγγλίας ἢ Ἀμερικῆς, ἡ ἀξία αὐτῆς μετατρέπεται εἰς δραχμὰς ἐπὶ τῇ κατὰ τὴν 1 Ὀκτωβρίου 1940 μέσῃ ἐν Ἑλλάδι τιμῇ τοῦ νομίσματος τῶν χωρῶν τούτων.

β) εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν ἡ ἀξία τῆς περιουσίας εἰς τὸ νόμισμα εἰς ὃ παρίσταται, μετατρέπεται εἰς δραχμὰς ἐπὶ τῇ κατὰ τὸν χρόνον τῆς φορολογίας μέσῃ ἐν Ἑλλάδι τιμῇ τοῦ ξένου τούτου νομίσματος, τὸ οὗτω δὲ προκύπτον ποσὸν μετατρέπεται εἰς λίρας Ἀγγλίας (χρεῖνινας) διαιρούμενον διὰ τῆς κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον τῆς φορολογίας μέσης ἐν Ἑλλάδι τιμῆς τῆς ἀγγλικῆς λίρας καὶ τὸ πηλίκον πολλαπλασιάζεται ἐπὶ 500.

§ 2. Ἐπὶ τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου προκύπτοντος ποσοῦ ὑπολογίζεται ὁ φόρος με τοὺς ἰσχύοντες κατὰ τὸν χρόνον τῆς φορολογίας φορολογικῶς συντελεστὰς καὶ τὸ προκύπτον ποσὸν αὐτοῦ ἀποτελεῖ τὴν βασικὴν ὀφειλήν.

§ 3. Ἡ βασικὴ αὕτη ὀφειλὴ βεβαιοῦται ἐφεξῆς καὶ καταβάλλεται εἰς πολλαπλάσιον τοῦ φόρου ἐπὶ συντελεστὴν 40.

§ 4. Ἐπὶ τῶν αὐτῶν ὑποθέσεων τῆς παρ. 1 ὁ βᾶσει οἷον, ὅποτε τίτλου βεβαιωθείς ἢ καταβληθείς φόρος ὑπόκειται εἰς ἐκκαθάρισιν. Διὰ τὴν ἐκκαθάρισιν ταύτην τὰ καταβληθέντα ποσὰ τοῦ φόρου μετατρέπονται εἰς ἀντιστοίχους δραχ-

μὰς τῆς βασικῆς ὀφειλῆς, διαιρούμενα διὰ τῶν κατωτέρω συντελεστῶν ἀναγωγῆς, ἀναλόγως τοῦ χρόνου τῆς γενομένης πληρωμῆς:

α) διὰ συντελεστοῦ ἀναγωγῆς ἐν καὶ εἴκοσιν ἑκατοστὰ (1,20) προκειμένου περὶ φόρου πληρωθέντος μέχρι καὶ τῆς 4 Ἰανουαρίου 1945.

β) διὰ συντελεστοῦ ἀναγωγῆς τέσσαρα (4) προκειμένου περὶ φόρου πληρωθέντος ἀπὸ 5 Ἰανουαρίου 1945 μέχρι καὶ τῆς 25 Ἰανουαρίου 1946 καὶ

γ) διὰ συντελεστοῦ ἀναγωγῆς τεσσαράκοντα (40) προκειμένου περὶ φόρου πληρωθέντος ἀπὸ 26 Ἰανουαρίου 1946 καὶ ἐντέθεν.

§ 5. Προκειμένου περὶ ὑποθέσεων κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν εἰς ἃς περιλαμβάνονται περιουσιακὰ στοιχεῖα ἐκ τῶν ἐν παραγράφῳ 1 διαλαμβανόμενων, ἐὰν ὁ χρόνος τῆς φορολογίας τούτων ἐμπίπῃ εἰς τὴν περίοδον ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1941 μέχρι καὶ τῆς 10 Νοεμβρίου 1944, ὡς ἀξία τῶν περιουσιακῶν τούτων στοιχείων λαμβάνεται ἡ κατὰ τὴν 1 Ὀκτωβρίου 1940 τοιαύτη, ἐκτὸς ἐὰν ἡ κατὰ τὸν χρόνον τῆς φορολογίας ἀξία τῶν ἦτο μικροτέρα, ὅποτε λαμβάνεται ἡ ἀξία αὕτη.

Αἱ τοιαύται ἀξίαι μετατρέπονται εἰς δραχμὰς ἐπὶ τῇ κατὰ τὴν 1 Ὀκτωβρίου 1940 μέσῃ ἐν Ἑλλάδι τιμῇ τοῦ ξένου νομίσματος, εἰς ὃ παρίσταται ἡ φορολογητέα περιουσία καὶ τὸ οὗτω προκύπτον ποσὸν ἀποτελεῖ τὴν εἰς ὑγιεῖς δραχμὰς ἀξίαν τῆς ὑποκειμένης εἰς φόρον περιουσίας.

Κατὰ τὰ λοιπὰ διὰ τὸν ὑπολογισμόν τοῦ φόρου, διὰ τὴν ἐφεξῆς βεβαιώσιν καὶ πληρωμὴν αὐτοῦ καὶ διὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τοῦ βεβαιωθέντος καὶ πληρωθέντος φόρου ἐφαρμόζονται τὰ εἰς τὰς παραγράφους 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ὀριζόμενα.

§ 6. Ἐπὶ τῶν ὡς ἔνω ὑποθέσεων τῶν παραγράφων 1 καὶ 5 διὰ τὴν ἐκπίπτειν φόρου καταβληθέντος ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐπὶ τῶν αὐτῶν περιουσιακῶν στοιχείων τῶν ὑποκειμένων εἰς φόρον καὶ ἐν Ἑλλάδι ἐφαρμόζονται διὰ τὴν εἰς δραχμὰς μετατροπὴν καὶ τὴν περαιτέρω ἀναγωγὴν τοῦ οὕτω καταβληθέντος φόρου τὰ ἐν ταῖς ἀνωτέρω παραγράφῳ ὀριζόμενα, ἀναλόγως, τοῦ χρόνου τῆς φορολογίας, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἐδάφιον β' τοῦ ἀρθροῦ 14 τοῦ νόμου 1641 διὰ τὴν τιμὴν τοῦ ξένου νομίσματος. Τὸ οὕτω προκύπτον κατὰ περίπτωσιν ποσὸν ἐκπίπτει κατὰ τὰς διακρίσεις τοῦ β' ἐδαφίου τοῦ ἀρθροῦ 14 τοῦ νόμου 1641, ὡς τὸ ἀρθρον τοῦτο ἀντικαθίσταται διὰ τῆς § 1 τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ παρόντος νόμου, ἐκ τοῦ ἐν Ἑλλάδι ἀναλογούντος βασικοῦ φόρου.

§ 7. Ὅπου κατ' ἐφαρμογὴν τῆς ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἐκκαθαρίσεως ἡ ἄλλη νομίμου αἰτία ἤθελε προκύβῃ δι' ἐπὶ ὑποθέσεων τῶν παραγράφων 1 καὶ 5 καταβληθὲν βασικὸς φόρος ἐπὶ πλέον τοῦ ὀφειλόμενου, οὗτος ἐπιστρέφεται κατὰ πολλαπλάσιον τοῦ ἐπὶ πλέον καταβληθέντος βασικοῦ ποσοῦ αὐτοῦ ἐπὶ συντελεστὴν τεσσαράκοντα (40).

§ 8. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1, 2 καὶ 3 τοῦ ἀρθροῦ 20 τοῦ παρόντος Ν. Δ) τος ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων τῆς παραγράφου 5 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, καὶ οὗτοι διατάξεις τῆς παραγράφου 4 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ 20 ἐφαρμόζονται, συντελεστῆς περιπτώσεως, ἐπὶ τε τῶν ὑποθέσεων τῆς παραγράφου 5 ὡς καὶ τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ.

§ 9. Ὑποθέσεις κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν, διαπόμειναι ὑπὸ τοῦ νόμου 350)1943 ἐὰν αὗται ἐφορολογήθησαν ἐν Αἰγύπτῳ μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1944 βάσει τῶν ἰσχυουσῶν πρὸ τοῦ νόμου 350)1943 διατάξεων τοῦ 1641 νόμου, θεωροῦνται καλῶς φορολογηθεῖσαι.

Ἐπὶ τῶν αὐτῶν ὑποθέσεων ἐὰν ἐκ τοῦ κατὰ τὰ ἀρθρα 30 καὶ 32 τοῦ νόμου 1641 ἐλέγχον ἤθελε προκύβῃ ὑποχρέωσις πρὸς καταβολὴν συμπληρωματικοῦ φόρου, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν διὰ τὸν ὑπολογισμόν αὐτοῦ ἡ ὅλη φορολογητέα περιουσία, ἐπὶ ταύτης δ' ὁ φόρος ὑπολογίζεται με τοὺς φορολογικῶς συντελεστὰς τοῦ ἀρθροῦ 13 τοῦ νόμου 1641 ὡς εἶχε τροποποιηθῇ τοῦτο διὰ τῆς παρ. 3 τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ

νόμου 350) 1943 και εκπίπτει ως αναλογών εις τὰ φορολογηθέντα κατά τὴν ἀνωτέρω παράγραφον 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου περιουσιακὰ στοιχεῖα, ὁ ἐπὶ τῶν τούτων ἀναλογῶν ὡς ἐὰν ταῦτα ἐφορολογούντο βάσει τοῦ ὡς ἄνω διὰ τοῦ νόμου 350) 1943 τροποποιηθέντος ἄρθρου 13 τοῦ νόμου 1641.

Ὡς φορολογηθεῖσα κατὰ τ' ἀνωτέρω περιουσία θεωρεῖται ἐκείνη, δι' ἣν κατεβλήθη ὁ φόρος, ἡ ἐκτιμήθη τίτλος πρὸς θεβαίωσιν αὐτοῦ μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1944, ἡ ἐκονοποιήθη μέχρι τότε ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 31 τοῦ νόμου 1641 καταλογιστικὴ τοῦ φόρου πράξις.

Ἄρθρον 22.

Διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς καθ' ὕλην ἀρμοδιότητος τῶν δευτεροβαθμίων φορολογικῶν δικαιοηγριῶν ὡς καὶ διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ποσοῦ τοῦ καταβλητέου παραβόλου ἐπὶ ὑποθέσεων κληρονομιῶν, δωρεῶν, προικῶν, ὑποκειμένων εἰς φορολογίαν ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1941 μέχρι καὶ τῆς 25 Ἰανουαρίου 1946, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἐπὶ τῶν ἀσκουμένων ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐνδίκων μέσων, τὸ ποσὸν τοῦ φόρου τὸ προκύπτει ὡς καταβλητέον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 15 § 4 ἕως 6, τοῦ ἄρθρου 16 § 1 καὶ τῶν ἄρθρων 18, 20 καὶ 21 τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ἄρθρον 23.

§ 1. Διὰ Β. Διαταγμάτων ἐκδιδόμενων προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, δύναται ἐπὶ ὑποθέσεων κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν ὑποκειμένων εἰς φορολογίαν ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1941 μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Ν. Δ) τος καὶ ἐντεῦθεν ὑπὸ τὸ Κράτος αὐτοῦ, νὰ ἐνεργῇται :

α) Καθορισμὸς τῶν ἐκπιπτομένων ὡς ἀφορολογητῶν ποσῶν, περὶ ὧν ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ νόμου 1641 καὶ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ νόμου 3603) 1928 ὡς καὶ ἡ παράγραφος 9 τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ νόμου 1641, ἀπὸ τοῦ δεκαπλασίου μέχρι τοῦ ἑκατονταπλασίου τῶν εἰς τὰς διατάξεις ταύτας, ὡς ἤδη ἰσχύουσιν, ὀριζομένων ποσῶν καὶ δι' ἐκάστην τῶν ὑπὸ τῶν αὐτῶν διατάξεων προβλεπομένην περίπτωσιν.

β) Καθορισμὸς τῶν ὀρίων ἀξίας τῶν φορολογητέων ἀντικειμένων διὰ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 29 τοῦ νόμου 1641 ἐνεργεῖαν πραγματογνωμοσύνης, ἐπὶ δὲ ρύθμισις τῆς διαδικασίας τῶν ἐνεργουμένων κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρθρον πραγματογνωμοσυῶν καὶ τοῦ τρόπου ἐκκαθαρίσεως καὶ καταβολῆς τῶν δικαιωμάτων τῶν πραγματογνωμόνων κατὰ τὸν τρόπον διάφορον τοῦ ἐν τῷ ἀνωτέρω ἄρθρῳ 29 τοῦ νόμου 1641 ὀριζομένου.

γ) Αὔξησις ἢ μείωσις τῶν εἰς τὰς τροποποιουμένας ἢ μὴ διὰ τοῦ παρόντος Ν. Δ. διατάξεις τῶν νόμων περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν ὀριζομένων ποσῶν διὰ παραβόλου, διὰ πρόστιμα, δι' ἀμοιβὰς καὶ ἀποζημιώσεις, διὰ τὰ ἐκπιπτόμενα ἄνευ ἀποδείξεως ποσὰ ἐξόδων κηδείας τοῦ κληρονομουμένου καὶ διὰ τὰ ποσὰ τοῦ φόρου μέχρι τῶν ὁποίων ἐπιτρέπεται ἢ εἰς δόσεις πληρωμὴ ἐπὶ προσωπικῇ ἐγγυήσει. Ὡς αὐξομειώσεις τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἐδάφιον ποσῶν νοοῦνται καὶ αἱ μεταβολαὶ τῶν ἀνωτάτων καὶ κατωτάτων ὀρίων αὐτῶν, ὅπου εἰς τὰς ἰσχύουσας διατάξεις ὀρίζονται τοιαῦτα ἀνώτατα ἢ κατώτατα ὅρια, ὡς καὶ ὁ καθορισμὸς διὰ τὸν εἰσηγητὴν τῶν ἐκδικαζομένων ὑπὸ τῶν Ἐπιτροπῶν τῶν ἄρθρων 31 καὶ 60 τοῦ Νόμου 1641 προσφυγῶν, ἀμοιβῆς μέχρι τοῦ διπλασίου τῆς καθοριζομένης διὰ τὰ λοιπὰ μέλη τῶν Ἐπιτροπῶν τούτων.

δ) Ρύθμισις τῆς ἐξοφλήσεως τοῦ φόρου, ὅταν οὗτος κατεβλήθη ἢ καταβάλληται ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διὰ ξένου νομίσματος καὶ καθορισμὸς τῆς σχέσεως αὐτοῦ πρὸς ἄλλο νόμισμα ἢ τῆς τιμῆς τοῦ ξένου νομίσματος, ἥτις θὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν ἀναγωγὴν αὐτοῦ εἰς δραχμάς.

ε) Ρύθμισις τῶν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ νόμου 1641 ποσῶν φόρου καὶ ἀξίας τῶν περιουσιακῶν ἀντικειμένων, ἅτινα ποσὰ δεόν νὰ λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν κατὰ τὰς περιπτώσεις περὶ ὧν τὸ αὐτὸ ἄρθρον 15 διὰ τὴν ὑπὸ τούτου προβλεπομένην σύγκρισιν καὶ μείωσιν τοῦ φόρου. Διὰ τῆς τοιαύτης ρυθμίσεως δύναται νὰ ὀρισθῇ ἐξαίρεσις ἀπὸ τῆς μείωσης τοῦ φόρου ἐν τῇ νέᾳ μεταδιέταξι, διὰ κληρονομικὰς μερίδας καὶ κληροδοσίας, ἐὰν καὶ κατ' ὃ μέρος ὁ ἐπὶ τῆς προη-

γουμένης κληρονομίας φόρος κατέστη βάσει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Ν. Δ) τος μὴ βεβαιωτέος καὶ εἰσπρακτέος.

§ 2. Διὰ τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον Διαταγμάτων ὡς πρὸς τὰς περιπτώσεις τῶν ἐδαφίων α—γ αὐτῆς δύναται νὰ τροποποιῶνται αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις ὡς πρὸς τὰ ἐν αὐταῖς ἀναφερόμενα καὶ διαρρυθμισθόμενα διὰ τῶν Διαταγμάτων ποσὰ, ἐπὶ δὲ ἐπὶ τῶν αὐτῶν περιπτώσεων καὶ νὰ τροποποιῇται ἡ φρασεολογία τῶν σχετικῶν διατάξεων διὰ τὴν προσαρμογὴν αὐτῶν πρὸς τὰς διὰ τῶν Διαταγμάτων τούτων γενησομένας διαρρυθμίσεις.

§ 3. Μετὰ τὸν διὰ τῶν ὡς ἄνω Διαταγμάτων, ὡς πρὸς τὰς περιπτώσεις τοῦ ἐδαφίου γ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, καθορισμὸν τῶν σχετικῶν ποσῶν, πᾶσα ἐφεξῆς μεταβολὴ αὐτῶν δύναται νὰ ἐνεργῇται καὶ δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, δημοσιευμένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Διὰ τῶν αὐτῶν Διαταγμάτων ἢ ἀποφάσεων τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ δύναται ὡς πρὸς τὰς ἀμοιβὰς τῶν Οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων διὰ τοὺς προβλεπομένους ὑπὸ τῶν νόμων περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν δωρεῶν καὶ προικῶν, ἐλέγχους καὶ ἐκτιμήσεις, νὰ ὀρίζονται καὶ περιορισμοὶ ὡς πρὸς τὸ ποσὸν ὅπερ δὲν δύναται νὰ ὑπερβῶσι κατὰ μῆνα αἱ ἀμοιβαὶ ἢ ἀποζημιώσεις αὗται, αἵτινες ἐφεξῆς λογίζονται ὡς ἐξόδα κινήσεως.

§ 4. Διὰ τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω Διαταγμάτων δύναται ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν τῶν ὑποκειμένων εἰς φορολογίαν ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1941 μέχρι καὶ τῆς 25 Ἰανουαρίου 1946 νὰ καθορισθῇ ὁ τρόπος ἐκκαθαρίσεως καὶ περαιώσεως τῶν ἐκκρεμῶν, ἐν οἰκώδηποτε σταδίῳ, ὑποθέσεων τούτων κατὰ παρέκκλισιν τῆς ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων ὀριζομένης διαδικασίας, διὰ συστάσεως μιᾶς ἢ πλείονων φορολογικῶν ἐπιτροπῶν κατὰ Οἶκον. Ἐφορίαν ἢ διὰ τινος μόνον Οἴκον. Ἐφορίας. Διὰ τῶν αὐτῶν Διαταγμάτων καθοριζέται ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν ἐκάστης τῶν Ἐπιτροπῶν τούτων, ἡ ἀρμοδιότης αὐτῶν, αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐργασίας των καὶ ὁ χρόνος λήξεως τοῦ ἔργου αὐτῶν, ὡς καὶ ὁ τρόπος καταβολῆς τοῦ προκύπτοντος ἐκ τῆς ὑπὸ τούτων ἐκκαθαρίσεως ὡς ὀφειλομένου φόρου, ἐφ' ἧς αἱ εἰς δόσεις, ἐντόκους ἢ ἀτόκους, ἐπὶ ἀπαλλαγῇ ἢ μὴ ἀπὸ προσαυξήσεων λόγῳ ἀνακριβειῶν ἢ παραλείψεων τῶν δηλώσεων κλπ. ἡ παρερμηνειῶν τοῦ νόμου. Εἰς τὰ μέλη τῶν ἐπιτροπῶν τούτων καὶ εἰς τοὺς γραμματεῖς αὐτῶν παρέχεται ἀμοιβὴ κατὰ συνεδρίασιν ὀριζομένη δι' ἀποφάσεων τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ καὶ καταλογιζομένη εἰς τὰ ἐξόδα βεβαιώσεως τῶν ἀμέσων φόρων. Δι' ἀποφάσεων ὡσαύτως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ ὀρίζονται καὶ τὰ μετέχοντα εἰς ἐκάστην τῶν Ἐπιτροπῶν τούτων πρόσωπα μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν των. Ἐφ' ὅσον ἤθελεν ὀρισθῇ συμμετοχὴ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν λαϊκῶν μελῶν, ὁ διορισμὸς τούτων δύναται ν' ἀνατεθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τὰς ἐκτὸς τῆς περιφερείας τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτεύουσας Οἴκον. Ἐφορίας, εἰς τοὺς οἰκείους Νομάρχας, Ὁ Γραμματεὺς ἐκάστης τῶν Ἐπιτροπῶν τούτων ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτῆς.

§ 5. Διὰ τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον Διαταγμάτων δύναται νὰ καθορίζηται καὶ πᾶσα ἐν γένει λεπτομέρεια ἢ προθεσμία σχετιζομένη μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Ν. Δ) τος καὶ μὴ εἰδικῶς προβλεπομένη ὑπ' αὐτοῦ.

§ 6. Ὡσαύτως διὰ Β. Διατάγματος ἐκδιδόμενου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, δύναται νὰ ὀρισθῇ διάφορος ἢ ὡς ἤδη ὑφίσταται, ἡ σύνθεσις τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ νόμου 5420) 1932 Ἐπιτροπῆς ὡς πρὸς τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 8 καὶ 9 τοῦ αὐτοῦ νόμου καὶ τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Ν. Δ. ἀρμοδιότητά της. Διὰ τοῦ αὐτοῦ Δ) τος δύναται αἱ διέπουσαι τὰ τῆς ἀρμοδιότητος καὶ τοῦ ἔργου τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης διατάξεις νὰ ἐνταχθῶσιν εἰς τὸν νόμον 1641 καὶ νὰ τροποποιηθῇ ἀναλόγως ἡ φρασεολογία τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 5420) 1932 ἢ τοῦ νόμου 1641 ἢ ἄλλων νόμων, ἀναφερομένων εἰς τὴν ὡς ἄνω Ἐπιτροπὴν τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου 5420) 1932 διὰ τὴν προσαρμογὴν τῶν σχετικῶν

διατάξεων αὐτῶν πρὸς τὴν κατ' ἐνστάειν εἰς τὸν νόμον 1641 θέσιν ἐκάστης διατάξεως.

Ἄρθρον 24.

§ 1. Οἱ ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Ν. Δ. ἐγχειρίζοντες κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 20, 28, 30 καὶ 32 τοῦ νόμου 1641 ἐκπροθέσμους ἢ συμπληρωματικὰς δηλώσεις κληρονομίων, δωρεῶν καὶ προικῶν ὑποκειμένων εἰς φορολογίαν ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1941 καὶ ἐντεύθεν καὶ ἐφ' ἑσσοῦ ὁ ἐπὶ τούτων φόρος εἶναι καταβλητέος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Ν. Δ. ἀπαλλάσσονται τῶν κατὰ τὰς παραγρ. 1 ἕως 6 τοῦ ἀρθροῦ 54 τοῦ αὐτοῦ νόμου 1641 προσθέτων φόρων διὰ τὸ ἐκπρόθεσμον, διὰ τὰς παραλείψεις, παρερμηνείας, ἀνακριθείας τῶν δηλώσεων ἢ τῶν συμβολαίων, ἐὰν καὶ ἐφ' ἑσσοῦ δὲν ἐξεδόθησαν κατ' αὐτῶν πράξεις καταλογιστικαὶ τοῦ φόρου, ἢ ἐὰν αἱ τυχὸν ἐκδοθεῖσαι πράξεις δὲν κατέστησαν ὀριστικαὶ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος.

Οἱ ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας καταβάλλοντες φόρον βεβαιώμεντα βάσει ἐκπροθέσμων ἢ συμπληρωματικῶν δηλώσεων ἢ βάσει πράξεων τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ἢ βάσει ἀποφάσεων τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων, ἀπαλλάσσονται τοῦ κατὰ τὸ ἀρθρον 54 τοῦ νόμου 1641 προσθέτου διὰ τὸ ἐκπρόθεσμον τῶν δηλώσεων ἢ διὰ τὰς ἀνακριθείας ἢ παραλείψεις ἢ παρερμηνείας τῶν δηλώσεων ἢ τῶν συμβολαίων. Ἡ τοιαύτη καταβολὴ λογισμένη ὡς ἀποδοχὴ τῶν διὰ τῶν πράξεων τοῦ Οἴκ. Ἐφόρου ἢ διὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων καθορισθέντων ποσῶν τῆς φορολογητέας περιουσίας, ἀποκλείει τὴν κατὰ τὴν ἐπομένην παράγραφον 2 ἀσκήσιν προσφυγῆς, ἥτις ἐὰν ἡσκήθη πρὸ τῆς ὡς ἄνω καταβολῆς τοῦ φόρου λογίζεται ἀνακαλουμένη διὰ τῆς καταβολῆς αὐτοῦ.

§ 2. Κατὰ πράξεων Οἴκον. Ἐφόρων δι' ὧν ἐπὶ ὑποθέσεων ὑποκειμένων εἰς φορολογίαν ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1941 καὶ ἐντεύθεν, ἐπεβλήθη φόρος κληρονομίας, δωρεᾶς ἢ προικὸς καὶ αἰτίνας κατέστησαν ὀριστικαὶ λόγῳ μὴ ἀσκήσεως προσφυγῆς, δύναται ν' ἀσκηθῇ ἢ κατὰ τὸ ἀρθρον 31 τοῦ νόμου 1641 προσφυγὴ ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

§ 3. Τὰ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Ν. Δ. ὀριζόμενα ὡς πρὸς τὴν βεβαίωσιν καὶ εἰσπραξίν τοῦ φόρου, ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὰς συμβεβαιουμένας μετὰ τοῦ φόρου προσαυξήσεις ὑπὲρ τρίτων (εἰδικῶν ταμείων κλπ.).

Ἄρθρον 25.

§ 1. Αἱ κατὰ τὸ μόνον ἀρθρον τοῦ Ἀν. Νόμου 864) 1946 κληρονομίαι τῶν Ἰσραηλιτῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων, τῶν ἀπολεθέντων κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου, συνεπεία τῶν φυλετικῶν διωγμῶν ἐκ μέρους τοῦ ἐχθροῦ καὶ μὴ καταλιπόντων κληρονόμους, αἱ περιερχόμεναι εἰς τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀνωτέρω Ἀναγκαστικοῦ Νόμου Νομικὸν Πρόσωπον, ὑπόκεινται εἰς φόρον κληρονομίας ὀριζόμενον εἰς 40 ο)ο ἐπὶ τῆς κατὰ τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1946 καθαρᾶς ἀξίας τῆς κληρονομικῆς περιουσίας. Ὁ φόρος οὗτος βαρύνει τὸ Νομικὸν Πρόσωπον καὶ καταβάλλεται βάσει δηλώσεως τοῦ πρὸς τὸν ἀρχαῖον Οἰκονομικὸν Ἐφορον. Ὁ βαρύνων τὸ Νομικὸν Πρόσωπον φόρος κληρονομίας δὲν προσαυξάνεται μετὰ ποσοστὰ αὐτοῦ ὑπὲρ τρίτων (Δήμων, ὁδοποιίας κλπ.).

Ὡς καθαρὰ ἀξία τῆς κληρονομικῆς ταύτης περιουσίας λογίζεται ἡ μετ' ἀφαίρεσιν τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 1641 χρεῶν.

§ 2. Ἐν περιπτώσει ἐμφανίσεως κληρονόμων μετὰ τὴν εἰς τὸ ἀνωτέρω Νομικὸν Πρόσωπον περιέλευσιν τῆς κληρονομίας, ἐνεργεῖται νέα ἐκκαθάρισις τοῦ φόρου, ὑπολογιζομένου τούτου ἐν τῷ προσώπῳ τῶν κληρονόμων α) βάσει τῆς συγγενικῆς τούτων σχέσεως πρὸς τὸν κληρονομηθέντα, β) βάσει τῶν φορολογικῶν συντελεστῶν τῶν ἰσχυόντων κατὰ τὸν χρόνον καθ' ὃν, ἀναγνωρισθέντος τοῦ δικαιώματός των, ἐδημιουργήθη διὰ τὸ Νομικὸν Πρόσωπον ὑποχρέωσις ἀποδόσεως αὐτοῖς τῆς κληρονομίας καὶ γ) βάσει τῆς κατὰ τὸν τελευταῖον τούτον χρόνον καθαρᾶς ἀξίας τῆς περιουσίας.

Ὡς καθαρὰ ἀξία τῆς περιουσίας διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην λογίζεται ἡ ἀπομένουσα μετ' ἀφαίρεσιν τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ 1641 Νόμου χρεῶν ἢ βαρῶν, ἐπὶ πλέον δὲ καὶ τῶν

ἐξόδων διαχειρίσεως μέχρι τοῦ χρόνου τῆς κατὰ τὸ ἀνωτέρω φορολογίας τῆς περιουσίας ταύτης ἐν τῷ προσώπῳ τῶν κληρονόμων. Διὰ τὴν ἐκπτώσιν τῶν ἐξόδων τῆς διαχειρίσεως ἀποφαίνεται κατ' ἀποκλειστικὴν ἀρμοδιότητα ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ ἀρθροῦ 8 τοῦ Νόμου 5420) 1932 κατὰ τὴν ἐν τῷ αὐτῷ ἀρθρῳ διαδικασίαν. Ὁ βαρύνων τοὺς ἐμφανισθησόμενους κληρονόμους φόρος ὑπόκειται εἰς τὰς προσαυξήσεις αὐτοῦ ὑπὲρ τρίτων (Δήμων, ὁδοποιίας κλπ.).

§ 3. Διὰ τὴν κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγρ. 2 νέαν ἐκκαθάρισιν τοῦ φόρου ὑποχρεοῦνται οἱ κληρονόμοι νὰ ἐγχειρίσωσι δηλώσιν εἰς τὸν ἀρχαῖον Οἰκονομικὸν Ἐφορον.

Ὁ καταβληθεὶς ὑπὸ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου, βάσει τῆς κατὰ τὴν παρ. 1 δηλώσεως τοῦ κύριος φόρος, συμπληφίζεται εἰς τὸ ὀφειλόμενον ὑπὸ τῶν κληρονόμων ποσὸν τοῦ φόρου μετὰ τῶν προσαυξήσεων αὐτοῦ καὶ τῶν τυχόν προσθέτων λόγῳ ἐκπροθέσμου ἢ ἀνακριθείας ἢ παρερμηνείας ἢ παραλείψεως τῆς δηλώσεως των.

Κατόπιν τοῦ τοιούτου συμπληρισμοῦ, ἐὰν μὲν προκύπτῃ ἐπὶ πλέον ὀφειλόμενος ὑπὸ τῶν κληρονόμων φόρος, οὗτος καταβάλλεται ὑπ' αὐτῶν, ἐὰν δὲ προκύψῃ, ὅτι ὁ καταβληθεὶς ὑπὸ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου κύριος φόρος εἶναι μεγαλύτερος τοῦ ὑπὸ τῶν κληρονόμων ὀφειλομένου, τὸ ἐπὶ πλέον καταβληθέν ποσὸν ἐπιστρέφεται ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ δικαιοῦχου ὑποβαλλομένη ἐντὸς ἑτοῦς ἀπὸ τῆς ἀποδόσεως τῆς κληρονομίας εἰς τοὺς ἐμφανισθησόμενους κληρονόμους.

§ 4. Τὸ Νομικὸν Πρόσωπον δικαιούται νὰ παρκαρτήσῃ ἐκ τῆς ἀποδοτέας εἰς τοὺς ἐμφανισθησόμενους κληρονόμους περιουσίας, τὴν ὑπὸ τούτου καταβληθέντα κύριον φόρον. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἐὰν ὁ καταβληθεὶς ὑπὸ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου φόρος οὗτος, εἶναι μείζων τοῦ ὑπὸ τῶν κληρονόμων ὀφειλομένου ποσοῦ, δικαιοῦχοι πρὸς ἀναζητήσιν τοῦ ἐπὶ πλέον καταβληθέντος εἶναι οἱ κληρονόμοι.

§ 5. Ὁ λόγῳ ἐκπροθέσμου ἢ ἀνακριθείας ἢ παρερμηνείας ἢ παραλείψεως τῆς ὑπὸ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου ἐγχειριστέας δηλώσεως, πρόσθετος φόρος, βαρύνει τὸ Νομικὸν Πρόσωπον, μὴ δικαιούμενον εἰς παρκαρτήσιν τούτου ἐκ τῆς ἀποδοτέας εἰς τοὺς κληρονόμους περιουσίας.

§ 6. Διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου ἀπόδοσιν τῆς κληρονομίας εἰς τοὺς ἐμφανισθησόμενους κληρονόμους, ἐφαρμόζονται τὰ ὀριζόμενα ἐν ἀρθρῳ 47 τοῦ Νόμου 1641.

§ 7. Διὰ Β. Διατάγματος ἐκδοθῆσόμενον προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, θέλουσι κανονισθῇ ἐπὶ τῶν περιπτώσεων περὶ ὧν τὸ παρὸν ἀρθρον α) τὰ τοῦ περιεχομένου καὶ τὰ τῶν προθεσμιῶν ἐγχειρίσεως τῶν δηλώσεων, β) τὰ τοῦ ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου διὰ τὴν ἀποδοχὴν τῶν δηλώσεων καὶ τὴν βεβαίωσιν τοῦ φόρου, γ) τὰ τῶν προσθέτων φόρων λόγῳ ἐκπροθέσμου ἢ ἀνακριθείας, ἢ παρερμηνείας ἢ παραλείψεως δηλώσεως ὑπὸ τῶν ὑποχρέων, δ) τὰ τῆς διαδικασίας βεβαίωσεως τοῦ φόρου καὶ τὰ τῆς καταβολῆς αὐτοῦ ἐφ' ἀπαξ ἢ εἰς δόσεις καὶ ε) πᾶσα ἐν γένει λεπτομέρεια ἢ προθεσμία σχετιζομένη μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἀρθροῦ.

Ἄρθρον 26.

§ 1. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν προσδιορίζει, ἐγκρίνει καὶ ἐντέλλεται δι' ἀποφάσεων αὐτοῦ πᾶσαν δαπάνην ἀναγκαίουσαν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς νομοθεσίας περὶ φορολογίας τῶν κληρονομίων, δωρεῶν καὶ προικῶν ὡς καὶ κερδῶν ἐκ λαχείων καταλογιζομένην, ὅπου ἐκ τῶν κειμένων διατάξεων δὲν ὀρίζεται ἄλλως, εἰς τὰ ἐξόδα βεβαιώσεως τῶν ἀμέσων φόρων.

§ 2. Ἐπιτρέπεται ἵνα διὰ Β. Διατάγματος ἐκδιδόμενον προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ κωδικοποιηθῶσιν αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις τῆς νομοθεσίας περὶ φορολογίας τῶν κληρονομίων, δωρεῶν, προικῶν καὶ κερδῶν ἐκ λαχείων. Κατὰ τὴν κωδικοποίησιν ταύτην ἐπιτρέπεται νὰ μεταβάλληται ἡ σειρά ἢ ἀρίθμησις τῶν κεφαλαίων, ἀρθρῶν, παραγράφων καὶ ἐδαφίων, νὰ ἀπαλείφωσιν διατάξεις μεταβατικοῦ περιεχομένου, ὧν ἔληξεν ἡ ἰσχύς καὶ νὰ τροποποιήται ἡ φρασολογία διατάξεων, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῶν πρὸς τὰς διὰ μεταγενέ-

νεστέρων νόμων γενομένης τροποποιήσεως ή διαρρυθμίσεως.

Διά την συγκέντρωσιν και έπεξεργασίαν των κωδικοποιη-
θησομένων διατάξεων δύναται να συσταθής υπό του Υπουργού
των Οικονομικών Έπιτροπή μέχρι πέντε μελών και ενός
γραμματέως. Είς τὰ μέλη της Έπιτροπής ταύτης και είς
τον γραμματέα παρέχεται άμοιβή κατά συνεδρίαν μη δυναμένη
να υπερβή δι' έκαστον κατά μήνα τὸ σύνολον των τακτικῶν
μηνιαίων άποδοχῶν του. Η άμοιβή αυτή όρθίζεται δι' άποφά-
σεων του επί των Οικονομικών Υπουργού και καταλογίζεται είς
τὰ έξοδα βεβαιώσεως των άμέσων φόρων. Διά της περι συστά-
σεως τιαούτης Έπιτροπής άποφάσεως του Υπουργού των Οί-
κονομικών όρίζεται και ὁ χρόνος διάρκειας του έργου αυτής.

Άρθρον 27.

§ 1. Πάσα διάταξις άντικειμένη είς διατάξεις του παρόν-
τος Ν. Δ)τος καταργείται.

§ 2. Ειδικώτερον καταργούνται α) τὸ άρθρον 3 του νόμου
5671)1932, β) ὁ νόμος 5856)1933, γ) τὸ άρθρον 5 του
Αναγκ. Νόμου 983)1937 δ) ή παραγράφ. 1 του άρθρου 2 του
αναγκ. νόμου 2563)1943 ὡς αυτή άντικατεστάθη διά της
παρ. 1 του άρθρου 5 του Ν. Δ)τος 697)1941, ε) τὸ άρθρον
8 του Ν. Δ)τος 697)1941 ὡς τοῦτο άντικατεστήθη διά της
παρ. 3 του άρθρου 9 του νόμου 1451)1944, στ) τὸ άρθρον 4
του νόμου 1451)1944 και ζ) τὰ άρθρα 13 και 14 του νόμου
323)1945.

Άρθρον 28.

§ 1. Κυροῦνται άπ' άρχής και διατηροῦνται έξεξής εν ί-
σχύϊ καθ' ὅ μέρη δέν έτροποποιήθησαν ή δέν κατηργήθησαν διά
μεταγενεστέρων διατάξεων, ή δέν τροποποιοῦνται ή δέν κα-
ταργοῦνται διά του παρόντος Ν. Δ. αί διατάξεις των κατά την
περίοδον της ξενικῆς κατοχῆς έκδοθέντων και αναγκαιῶν
διά την άποκατάστασιν, συντήρησιν και ὁμαλήν λειτουργίαν
της Δημοσίας Τάξεως και του Δημοσίου βίου της χώρας ὡς
κάτωθι νομοθετημάτων της φορολογίας των κληρονομιῶν δω-
ρεῶν και προικῶν, ήτοι :

1) των άρθρων 1 ἔως 10 του Νομοθ. Διατάγματος 697
της 30 Οκτωβρίου 1941 «περί τροποποιήσεως και συμπλη-

ρώσεως των περι φορολογίας των κληρονομιῶν κλπ. διατά-
ξεων του νόμου 1641 και άλλων οικονομικῶν νόμων».

2) του Νομ. Διατάγματος 1527 της 2 Ιουλίου 1942 «περί
τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των περι φορολογίας των
κληρονομιῶν κλπ. διατάξεων του 1641 νόμου».

3) του νόμου 350)1943 «περί τροποποιήσεως και συμπλη-
ρώσεως των περι φορολογίας των κληρονομιῶν κλπ. νόμων»

4) της παραγράφ. 2 του άρθρου 9 του Νομοθ. Διατάγματος
1792 της 2 Σεπτεμβρίου 1942 «περί ἐφ' άπαξ φορολογίας
των ἐπ' ένεχύρω τίτλων»

5) του νόμου 1451 της 10 Απριλίου 1944 «περί τροπο-
ποιήσεως και συμπληρώσεως των νόμων περι φορολογίας
των κληρονομιῶν κλπ. και άλλων τινων φορολογικῶν δια-
τάξεων».

§ 2. Η ίσχύς του παρόντος Ν. Δ)τος άρχεται από της δη-
μοσιεύσεως του διά της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως, πλην
των διατάξεων αυτού δι' ὅς άλλως ὡρισταί εν τῷ καιμένῳ
αὐτοῦ.

Τὸ παρὸν Νομοθετικὸν Διάταγμα ὑποβληθήσεται πρὸς κύ-
ρωσιν είς την Βουλὴν εντὸς πενθημέρου από της δημοσιεύ-
σεώς του.

Εν Αθήναις τῇ 7 Δεκεμβρίου 1947.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Τὰ Μέλη

ΧΡ. ΛΑΔΑΣ, ΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Π. ΜΑΥΡΟΜΙ-
ΧΑΛΗΣ, Κ. ΡΕΝΤΗΣ, ΑΝΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΟΣ, ΔΗΜ. ΧΕΛ-
ΜΗΣ, ΔΗΜ. ΛΟΝΤΟΣ, ΑΝΔΡ. ΜΠΙΡΑΚΗΣ, Π. ΧΑΤΖΗ-
ΠΑΝΟΣ, Α. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗΣ, ΘΕΟΔ. ΔΕΣΥΛΛΑΣ,
ΘΕΟΔ. ΚΙΖΑΝΗΣ, ΑΡ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΔΑΚΗΣ, ΜΙΧ.
ΜΑΥΡΟΓΟΡΔΑΤΟΣ, ΝΙΚ. ΜΠΑΛΑΤΑΤΖΗΣ — ΜΑΥΡΟ-
ΚΟΡΔΑΤΟΣ.